

Vjesnik

metkovski

BESPLATAN
PRIMJERAK

GODINA I.
BROJ 2

Metković, 29. kolovoza 2008.

BREST 2008.

str. 22

FRA FILIP MIMICA

**KAKO
SAM
POSTAO
SVEĆENIK**

str. 12

**OBILAZNICA
METKOVIČA**
str. 10

**SVETI
ROKO
OKUPIO
BOROVČANE**
str. 14

**POMOZIMO
IVANI**
str. 8

XI. MARATON LAĐA NA NERETVI str. 16

UREĐUJU SE NOGOSTUPI

Pješacima veća sigurnost

Grad Metković pokrenuo je akciju uređenja nogostupa u gradskoj jezgri kako bi se pješacima, a naročito školskoj djeci, omogućilo sigurnije kretanje uz gradske prometnice.

Projektom su obuhvaćeni nogostupi u ulicama: Put Narone, Alojzija Štepinca kod OŠ don Mihovila Pavlinovića i jedne strane Mlinske ulice. Proizuit će se već postojeći nogostupi u ulicama: Zrinskih i Frankopana, Ante Starčevića don Staračevića doma te završetak Ulice kralja Zvonimira na spoju s Dubrovačkom i Petra Krešimira Četvrtoga. Radovi su povjereni Komunalnom poduzeću Metković čija bi mala građevinska grupa planirani posao trebala završiti do kraja godine. Grad Metković za ovu godinu osigurao je oko 60 tisuća kuna za nabavku betona koji će biti ugrađen u nogostupe.

BOLJA RASVJETA NA IGRALIŠTU OŠ STJEPANA RADIČA

Usklopu osvjetljavanja sportskih terena, igralište OŠ Stjepana Radića osvijetljeno je s pet dodatnih metal-halogenih reflektora koji su, u nedostatku prikladnijeg rješenja, postavljeni na okolne objekte. Investicija je vrijedna 10 tisuća kuna, a posao postavljanja reflektora, instalacija i priključnoga upravljačkog ormarića obavili su djelatnici tvrtke 'UNELPO'. Investitor je Grad Metković.

Sigurno odlaganje azbestnoga otpada

Gradani Metkovića, firme i sve druge pravne osobe s područja grada ubuduće će azbestni otpad, dobiven rušenjem starih objekata ili demontažom njihovih dijelova, moći predati za to ovlaštenim koncesionarima koji će ga zbrinuti na posebno uređenoj kaseti na odlagalištu otpada 'Dubravica'

Dana 22. kolovoza u prostorijama Gradskog poglavarstva potpisan je Ugovor o izgradnji tzv. kasete za prihvatanje azbestnog otpada na Gradskom odlagalištu komunalnog otpada Dubravica. Ugovor su sklopili Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitosti i Komunalno poduzeće Metković, a potpisali direktor Fonda Vinko Mladinec i direktor Komunalnog poduzeća Željko Mordžin.

Gradnja kasete financirat će se u potpunosti sredstvima Fonda temeljem Odluke o postupanju 'Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitosti' za provedbu hitnih mjera u organizaciji sustava skupljanja i zbrinjavanja otpada koji sadrži azbest što ju je Vlada RH donijela na sjednici održanoj 31. srpnja 2008.

Tom Odlukom Fond je zadužen u svakoj županiji sklopiti

ugovor s najmanje jednom tvrtkom koja upravlja odlagalištem komunalnog otpada da bi se na propisan način zbrinuo azbestni otpad te preuzeti obvezu financiranja izgradnje posebne kasete, tj. površine za odlaganje takva otpada.

Gradanima će putem javnih medija biti dani telefonski brojevi na koje mogu prijaviti posjedovanje azbestnog otpada, nakon čega će opunomoćene osobe doći po nj i besplatno ga odvesti. Dakle, za građanstvo će se to činiti besplatno, dok će firme i druge pravne osobe same snositi troškove pripreme, transporta, preuzimanja i zbrinjavanja otpada koji sadrži azbest. Fond jedino ne snosi troškove demontaže pokrovnih salonitnih ploča, kao ni drugih ugrađenih materijala u kojima se nalazi azbest.

U Hrvatskoj će se, za sada, takve kasete graditi na 14 odlagališta, od toga na području Dubrovačko-neretvanske županije na odlagalištima komunalnog otpada u Metkoviću, Dubrovniku i Pločama, gdje je već započela gradnja. Tim najnovijim investicijama vrijednost svih projekata, koje u našoj županiji financira Fond, porasla je na gotovo 140 milijuna kuna.

Poticajne mjere

Osam sezonskih radnih mjesta

Usklopu programa Javni radovi na uređenju okoliša od 1. kolovoza u Komunalnom poduzeću Metković osam

djelatnika zaposleno je na određeno vrijeme od četiri mjeseca, tj. do 30. studenoga. Program već treću godinu zajedno ostvaruju Grad Metković i Hrvatski zavod za zapošljavanje, sukladno mjerama iz Godišnjeg plana poticanja zapošljavanja za 2008., a provodi ga Komunalno poduzeće. Svrha mu je

zapošljavanje posebnih skupina nezaposlenih, a to su u ovom slučaju uglavnom primatelji

socijalne pomoći ili skrbi koji su dugo registrirani na Zavodu za zapošljavanje. Kriteriji za zapošljavanje su, između ostalog, dužina staža na Zavodu i socijalni status.

Tijekom četiriju mjeseci osam djelatnika, od toga pet žena, radit će na uređenju ulica, putova i održavanju javnih površina koje nisu obuhvaćene redovitim programom održavanja komunalne infrastrukture Grada Metkovića. Za njihov rad bit će izdvojeno oko 150 tisuća kuna.

Metkovski HSS obilježio dvije obljetnice

PRVA OBLJETNICA OBNOVLJENOG HSS-a

Na Ljetnoj pozornici GKS-a Metković održan je skup HSS-a kojim je obilježena 80-ta godišnjica smrti Stjepana Radića te prva godina rada obnovljene Gradske organizacije HSS-a u Metkoviću. Pred oko 700 članova i simpatizera stranke o životu i političkom djelovanju Stjepana Radića govorio je prof. Mato Mustapić. Nakon što se nazočnicima obratila županica DNŽ Mira Buconić i Ivo Mujo, predsjednik ŽO HSS-a DNŽ i državni tajnik u Mini-

starstvu turizma, za govornicu je izašao predsjednik GO Stipo Gabrić Jambo. On se u kracem izvještaju osvrnuo na rad GO HSS-a Metković i projekte koji se provode u gradu. Posebno je istaknuo kako je HSS-u u Metkoviću u proteklih godinu dana pristupilo 1205 članova od čega je više od 400 žena. Govoreći o predstojećim lokalnim izborima Gabrić je istaknuo kako će HSS u borbu za glasove ići samostalno, bez predizbornih koalicija.

Žaklina Marević kandidatkinja za gradonačelnicu Metkovića

U metkovskom hotelu *Narona* održan je skup HDZ-a na kojem je predsjednica GO HDZ-a Žaklina Marević istaknula kandidaturu za gradonačelnicu Metkovića na lokalnim izborima koji će se održati 17. svibnja 2009. Govoreći o svojoj odluci, istaknula je kako unatoč problemu koji se pojavio unutar dijela članstva, pobjeda HDZ-a u Metkoviću nikada nije bila bliža. Podršku njenoj kandidaturi svojim dolaskom dali su predsjednik Sabora RH i potpredsjednik HDZ-a Luka Bebić,

te saborski zastupnik i predsjednik ŽO HDZ-a Dubrovačko-neretvanske županije Frano Matušić. Obraćajući se skupu Bebić je pozvao na jedinstvo stranke u Metkoviću, ističući kako se vrijeme ne smije gubiti u različitim sukobima i analizama što bi bio bolji. Istaknuo je da članstvo u Metkoviću treba podržati legalno izabranu rukovodstvo stranke te da on u svoje ime i u ime predsjednika HDZ-a Ive Sanadera i Središnjice podupire kandidaturu Žakline Marević.

ŽELJEZNIČKI KOLODVOR U METKOVIĆU

AUSTRO-UGARSKOJ LJEPOTICI VRAĆEN STARI SJAJ

Austro-ugarska uprava u Metkoviću ostavila je nekoliko građevina po kojima je grad bio prepoznatljiv. Najmarkantnija je bila trokutačna konstrukcija staroga mosta koji je obnovom izgubio svoj izgled. Osim kamene zgrade hotela 'Austrija' i zgrade 'Vage' ostao je još metkovski kolodvor u čiju obnovu se desetljećima nije ulagalo. Na svu sreću, više nije tako.

Već izvana se vidi da je stara austro-ugarska dama zasjala novim sjajem. Osim vrlo kvalitetno sanirana krovšteta, ovih dana dovršavaju se radovi na fasadi kojim je obnovljen svaki de-

talj. Na prozore i vrata ugrađene je nova kvalitetna stolarija, a oko zgrade se uređuju nogostupi. Po završetku tih radova na-

stavit će se s uređenjem ureda, čekaonice i sanitarnih čvorova za putnike. Radove izvodi metkovska firma "MGA".

Svi ti radovi dio su šireg projekta uređenja kolodvorskih zgrada, perona i kolosijeka na trasi budućega koridora 5C koji Hrvatskom prolazi u dva dijela. Prema propisima EU već je na metkovskom kolodvoru cijelom operativnom površinom postavljena nova rasvjeta, a peroni su uređeni tako da je omogućen i pristup invalidima.

O planovima što ih Hrvatske željeznice imaju s Metkovićem čitajte više u jednom od sljedećih brojeva.

TOPLI PROLAZ PREMA PLANU

Radovi na dogradnji učionice i toploga prolaza između Gimnazije i Srednje škole Metković, započeti krajem svibnja, teku predviđenom dinamikom. Izliveni su armiranobetonski temelji, nadtemeljni zidovi, podna AB ploča, betonski zidovi pripremljeni za svi poslovi koji uobičajeno prate određene faze izgradnje. Trenutno se izvodi montaža oplote i armature AB ploče iznad prizemlja. Prema ugovoru, dinamika poslova prati predviđene faze sukladno uplaćenim sredstvima. Od ukupno 3,5 milijuna kuna, koliko će stajati dogradnja, za sad je osigurano milijun i 400 tisuća kuna, što je dostatno za posao ugovoren do kraja godine. Dubrovačko-neretvanska županija, kao investitor, preostalih će dva milijuna kuna osigurati u sljedećoj kalendarskoj godini.

Druženje

U DNEVNOM BORAVKU

Dana 25. kolovoza u vremenu od 9 do 12 u prostoru dnevnog boravka Udruge *Otac Ante Gabrić* organizirano je zajedničko druženje starijih osoba i djelatnika Udruge. Druženje je upriličeno kako bi se barem mali dio populacije kojoj je dnevni boravak namijenjen upoznao s aktivnostima koje će se tu odvijati.

Vaterpolska utakmica i 'Ribarska večer'

U petak 8. kolovoza na Neretvi u Metkoviću odigrana je prva vaterpolska utakmica koja je završila rezultatom 2 : 2. Organizirali su je Udruga *Ispod mosta* i Grad Metković, čiji su igrači i nastupili u utakmici.

Pripreme za utakmicu započele su dan ranije kada su člano-

spremnost igrača. Stoga su se čestim izmjenama svi prijavljeni igrači okušali u vaterpolu. Mnogobrojna publika uživala je više u komičnim situacijama jer osim Zorana Milića iz dubrovačkog *Juga*, koji je donirao kapiće, malo tko od igrača otprije je imao bilo kakva

vi Udruge započeli s postavljanjem vaterpolskoga igrališta na Neretvi, u neposrednoj blizini mosta. Zbog riječne struje igralište je trebalo dodatno učvršćivati s više betonskih sidara, no Organizatori su na koncu uspješno stvorili sve optimalne uvjete za održavanje utakmice.

Utakmica je bila revijalne prirode pa su se od četiri četvrtine odigrale samo dvije po pet minuta. Razlog tomu je hladna Neretva, ali i nedovoljna fizička

vaterpolska iskustva. Naročito su im zanimljivi bili pokušaji metkovskoga gradonačelnika u obrani gradske mreže. Lopte za utakmicu donirao je *Intersport*. Evo i sastava momčadi:

Udruga "Ispod mosta"

Hrvoje Manenica, Mladen Jakić, Ivica Arapović, Besim Perdeda, Leo Perdeda, Ante Jakić ml., Zoran Vlatić, Josip Vlatić i Toni Majić.

Grad Metković

Stipe Gabrić Jambo, Slobodan Batinić Orbo, Željko Mordžin Điko, Berislav Baffo, Bobo Ijačić, Joško Merdžan, Mile Vidović, Zoran Milić i Željko Alimić Ale.

U večernjim satima istoga dana Udruga je u gradskom parku i na Velikoj rivi priredila *Ribarsku noć* koja se pokazala punim pogotkom. Uz tradicionalne srdele s gradela, nekoliko tisuća građana moglo je besplatno dobiti crni rižot i neretvanski brudet od žaba i jegulje. Tu večer vjerojatno je oboren rekord u količini neretvanskoga brudeta skuhanoga za jednu prigodu. Da bi štimung bio pravi ribarski, u parku na kolu svirkom i pjesmom sudionike je izvrsno zabavio popularni *Trio gušti*.

IVIĆ 1/1 d.o.o.

ZA GEODETSKO-KATASTARSKE USLUGE
METKOVIĆ, KNEZA BRANIMIRA 20/1

tel.

020 686 439

Misa na Svetoga Roka

Povodom Svetoga Roka na Gradske groblju sv. Ivana služe na je misa prije koje je bila procesija. Procesiju i misu predvodio je fra Filip Mimica, svećenik Župe sv. Ilije, uz koncelebraciju fra Ante Crnčevića. Misa se tradicionalno održava na Gradske groblju koje se na tom mjestu zajedno s Kapelicom sv. Ivana Nepomuka i sv. Roka nalazi od 1855.

Djeca branitelja ljetovala na Sljemenu

Već petu godinu zaredom Ministarstvo branitelja i međugeneracijske solidarnosti s Udrugom dragovoljaca i veterana Domovinskog rata RH, Podružnice Dubrovačko-neretvanske županije, organizira boravak djece hrvatskih branitelja iz naše županije na Sljemenu. Tijekom pet dana djeca su, osim druženja s vršnjacima iz Virovitičko-podravske županije, obišla zagrebački Zoološki

vrt Maksimir i skijaške staze na Sljemenu, otišla na izlet u Mariju Bistricu, a da im ljetovanje bude još zanimljivije pobrinula se Kazališna družina teatra Tigar. Iz doline Neretve i naše županije bilo je četrdesetero djece, koja su bila smještena u pansionu Medvednica, a da sve funkcionira pobrinuli su se: Mijo Vukušić, predsjednik županijske UDVDR-a te Petra Korda i Zeljka Majić.

Povratak skautske tradicije

ODRED IZVIĐAČA PORJEČANA

U Metkoviću je u svibnju osnovan Odred izviđača porječana Metković čime se nastavlja nekadašnja tradicija njegovanja izviđačkih vještina na našim prostorima. Odred okuplja sve naraštaje, počevši od bivših izviđača do mlađeg uzrasta kojemu će starije kolege prenositi znanja i pripremati ih za natjecanja u organizaciji Saveza izviđača Hrvatske. Odred je uamajno prostor površine 100 m četvornih u kojemu su, uz potporu Grada Metkovića, uređili dvije nastavne učionice te već započeli s izobrazbom mladih. Najveći problem im je nabava odora i opreme za sedamdesetak svojih članova jer čitavu Odredu za logorovanje treba barem 20 šatora, od kojih je svaki 2000 kuna.

Roditelji zainteresirani za upis djece u Izviđački odred porječana Metković sve potrebne informacije mogu dobiti na broj 091 72 555 33.

Sva djeca primljena u jaslice

Zbog iznimno velika interesa roditelja za upis djece u Dječji centar Metković, posebno u jaslice, stvorila se potreba za otvaranjem još dviju odgojnih skupina. Kako bi se to postiglo, Grad je Dječjem centru odobrio iznos od 23 tisuće kuna čime su uređeni dodatni prostori za djecu jaslinskog uzrasta. Za opremanje tih prostora Dubrovačko-neretvanska županija izdvojila je 120 tisuća kuna. Tako su se stvorili uvjeti da središnji vrtić primi dodatnih 40-ero djece pa će ih ove godine tamo biti 290. Otvaranjem treće jaslinske skupine zadovoljeni su svi zahtjevi roditelja čija djeca nisu uspjela dobiti jaslice u prvome upisnom roku.

Ove školske godine sve vrtiće Dječjeg centra Metković pohađat će ukupno 450 djece, s tim da će se određene odgojne

skupine moći nadopunjavati. Cijene vrtića ostaju iste, pa tako za desetosatni jaslinski program treba izdvojiti 620 kuna, za redovni desetosatni 518 kuna te za poludnevni 306 kuna. Ako je u nj uključen i ručak onda poludnevni boravak stoji 393 kune. Kako se u Centru provodi i socijalni program, za drugo dijete iz iste obitelji cijena je umanjena za 30 posto, dok je boravak trećega djeteta u potpunosti besplatan.

Uz već spomenute radove unutar središnje zgrade vrtića, vanjsko dječje igralište ograđeno je visokom žicom kako bi se spriječila devastiranja prostora koja se događaju izvan radnog vremena vrtića. Investicija je vrijedna 60 tisuća kuna koje su Grad Metković i Županija osigurali u podjednakim iznosima.

NAKON NEOBIČNE HAVARIJE U METKOVSKOJ LUCI

TRPANJ OTPLOVIO NA POPRAVAK

Laička nagađanja kako se tu ne može ništa bez dvije dizalice opovrgnuli su ljudi 'od zanata' koji su ceralama zakrpili oštećenja te ispumkali vodu iz unutrašnjosti, nakon čega je brod sam zaplutaio površinom.

M/B *Trpanj*, koji je na dan održavanja XI. maratona u metkovskoj luci doživio havariju, prije nekoliko dana podignut je s dna, nakon čega su utvrđena stvarna oštećenja.

Brod je na površinu podignut tijekom relativno jednostavne trosatne operacije u kojoj je

sudjelovala i autodizalica, no ona zbog velike udaljenosti od obale nije mogla postići optimalan kut za neko značajnije podizanje. Najprije su ronioci plastičnim ceradama prekrili oštećenja uz pramac, a potom su zatvoreni svi otvori koji vode u brodsku utrobu. Pomoću nekoliko motornih pumpi za vodu

većega kapaciteta započelo je ispućavanje vode iz unutrašnjosti broda pa se on polako počeo podizati. Nakon što je brod stabilno ostao na površini, dodatno su sanirana oštećenja pa je *Trpanj* 22. kolovoza vlastitim pogonom otplovio na popravak u radionicu u Kaštel Lukšiću koji će, kako smo doznali od suvlasnika broda g. Vukovića, trajati oko tri mjeseca.

1950. napravljen kao remorker

Zanimljivo je da je taj brod

u vlasništvu njegove obitelji od 1968., kada je prvo služio kao brod za vađenje riječnoga pijeska, a potom je prenamijenjen za turizam. Brod je sagrađen u slovenskom Piranu 1950. kao jedan od četiriju istovjetnih brodova remorkera, što objašnjava njegovu čvrstu građu zbog koje nije bilo većih oštećenja pri sudaru s betonskom rivom. Najvažnije je da se brod vrijedan oko 150 tisuća eura dađe popraviti te da uz Lučki most više nećemo gledati tužnu sliku lijepoga drvenjaka pod vodom.

EKOLOŠKI AKCIDENT

POMOR RIBE

Prije dvadesetak dana dogodio se pomor ribe u Staroj Neretvi, o čemu su obaviještene Hrvatske vode Ispostava Opuzen, pa su djelatnici Zavoda za javno zdravstvo Dubrovačko-neretvanske županije uzeli uzorke vode da bi proveli detaljnu analizu.

– Prvi rezultati govore da su koncentracije kisika otopljene u vodi niže od normalnih. Izmjereno je pet miligrama kisika po litri vode što tu vodu svrstava u kategoriju III. vrste. Izmjerena koncentracija kisika nije toliko zabrinjavajuća, ali

sigurno je pogodovala pomoru ribe u kombinaciji s visokom temperaturom te smanjenim protokom vode na tom dijelu Stare Neretve. Ostali parametri još se ispituju, a rezultate ćemo imati za nekoliko dana – rekao nam je dr. Miljenko Ljubić, voditelj službe za epidemiologiju DNŽ.

Izgleda da je izrazito toplo vrijeme uzrokom povišenju temperature vode te snižavanju njezine razine. Sve to je pogoršalo ionako lošu kvalitetu vode u Staroj Neretvi te rezultiralo uginućem ribe. Stara Neretva

je već godinama odvojena od glavnog toka Neretve zbog čega je postala stajačica u koju se izljevaju otpadne vode većine kućanstava u njenoj neposrednoj blizini.

Ispitivanje kakvoće vode u stajačicama kao što je Stara Neretva obavlja se dva puta godišnje osim u izvanrednim okolnostima kao što je nedavni akcident.

TIKVA 'NA ENTU'

Jozo Volarević iz Pruda uspio je uzgojiti preko 120 kg tešku američku divovsku tikvu *Cucurbita maxima*. Volareviću je već u prvom pokušaju uspjelo ono za što mnogima trebaju godine. Kupujući u Novskoj nešto egzotičnoga bilja, iz radoznalosti je kupio i tri sjemenke divovske tikve. Nakon što

je zatopilo, sredinom travnja je posadio sve sjemenke i sve su se primile. Kaže da nije nešto naročito pazio na njih, ali su sve tri biljke dale plod, a najveći je bilo težak 150 kg, samo je tu tikvu, izgleda, probušio rovac pa je istrunula. Volarević kaže da ni to nije ništa jer ta vrsta može dati plod težak preko 600 kg pa se nada da će sada, kada pozna-

je tehnologiju, sljedeće godine uzgojiti tikvu tešku barem tristo kilograma. Najteže mu je bilo odnijeti je izvagati jer je divovski primjerak trebalo sa zemlje donijeti do automobila. Izvagnu je u Poljoprivrednoj ljekarni *Habitus* koja se nalazi u blizini obiteljske kuće Volarevića u Metkoviću.

ZAPOŠLJAVANJE INVALIDA

I DO 700 SVIJEĆA NA SAT

U radionici Udruge osoba s tjelesnim invaliditetom *Prijatelj* u tijeku je izrada svijeća za Spomen dan na Vukovar i Škabrnju. Paljenje svijeća već četvrtu godinu za redom organizira se u suradnji s Gradom Metkovićem i Dubrovačko-neretvanskom županijom. Za navedeni projekt, *Prijatelj* je, kao predstavnik Mreže udruga Dalmacije, ove godine konkurirao u Ministarstvu obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti tražeći određena sredstva za nabavku parafina i plastike za izradu planiranih 20

tisuća svijeća. U toj akciji svijeće će dobiti 12 dalmatinskih gradova koji će ih zapaliti 18. studenoga. Što se tiče ovogodišnjeg obilježavanja u Udruzi najavljuju da će se održati i sat povijesti tijekom kojega bi u Gradskom parku jedan od sudionika opsade Grada Vukovara svoja iskustva prenio okupljenima, u prvom redu mladima Metkovića.

Udruga *Prijatelj* se javila na natječaj Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi i Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, konkurirajući za nabavku stroja i otvaranje četiriju radnih mjesta s ugovorom o radu za osobe s invaliditetom. Ako sve bude u redu, Udruga će dobiti novi stroj koji u jednom satu izrađuje oko 700 svijeća, što je puno više u odnosu na sadašnjih 150, koliki je kapacitet dvaju strojeva koje Udruga već ima.

HRVATSKI ZAVOD ZA ZAPOSILJAVANJE

Podružna služba Dubrovnik
Ispostava Metković
tel. 681 011

Oglašena radna mjesta na dan
26. kolovoza 2008.

zanimanje	broj	rok	mjesto rada
građevinski radnik	3	O	Komarna
građevinski tehničar	1	O	Komarna
inženjer građevine	1	O	Komarna
tesari, amirači, zidari	više	O	Komarna
dipl. inž. prometa	2		Metković
dipl. inž. strojarstva	2		Metković
konobar	2	N	Opuzen
stolari	3	N	Metković
konobar	2		Opuzen
konobar	1	N	Opuzen
konobar	1	N	Metković
poljop. radnik	2	N	Komarna
konobar	1	N	Opuzen
vozač viličara	4	O	Opuzen
skladišni radnik	više		Opuzen
skladišni radnik	10	O	Metković
uredski službenik	1	N	Metković
(prihvat gostiju)	1	O	Dubrovnik
konobar	3	O	Ston
konobar	3	O	Zaostrog

Visoka kakvoća
mora

Kako sezona kupanja još traje važno je napomenuti kako je od ukupno 18 plaža na kojima se provodi kontrola vode, na sedam plaža u našoj neposrednoj blizini kakvoća mora normalna. Zavod za javno zdravstvo Dubrovačko-neretvanske županije uzorke s tih plaža uzima dva puta mjesečno i dosadašnji rezultati pokazali su visoku kakvoću vode. Izuzetak je plaža na ušću Neretve gdje je ispitivanje od 3. lipnja pokazalo blago onečišćenje te u Dubokoj gdje se onečišćenje pokazalo pri ispitivanju provedenom 22. srpnja i 6. kolovoza. Iz Zavoda poručuju da građani nastave s kupanjem koje je izuzetno zdravo, ali da biraju mjesta na kojima nema onečišćenja.

KNJIŽARA I PAPIRNICARNA
PETICA
METKOVIĆ, Kralja Zvonimira 14
Tel: 020/681-140

ŠKOLSKI UDŽBENICI
ŠKOLSKJE TORBE
ŠKOLSKI I UREDSKI
PRIBOR
GALANTERIJA
RAČUNALNA OPREMA

Pred novu školsku godinu

Završni radovi na uređenju škole

Tijekom ljetnih praznika u OŠ Don Mihovila Pavlinovića obavljani su radovi u vrijednosti od oko pola milijuna kuna, a novac je osiguran iz županijskoga proračuna. Najprije

je sanirano krovšte, tj. betonska ploča koja je prokišnjavala. Oko 800 metara četkornih ploče izolirano je specijalnim izolacijskim materijalom belgijskoga proizvođača. Oličeno

je i pročelje glavnog ulaza u zgradu te izbruseni i lakirani parket u sedam učionica. Radovi su se obavljali i u područnim školama. U Vidu je obavljeno unutrašnje ličenje prostorija, a u Prudu oko škole postavljena je metalna ograda. U središnjoj zgradi iz Metkovića preuređen je kabinet kemije. Uz dva potpuno opremljena informatička kabineta po jedno računalo instalirat će se i u ostale kabinete. Od ravnateljice Škole Petra Jakića doznali smo da će kabineti biti klimatizirani te da je već kupljeno pet klimatizacijskih uređaja. Planiraju i postavljanje videonadzora te prilagođavanje sanitarnog čvora za učenike s posebnim potrebama. Škola će u idućoj školskoj godini imati 40 odjeljenja u kojima će se naći 921 učenik, od čega 103 prvašića.

Distribucija školskih udžbenika

Projekt dijeljenja besplatnih udžbenika osnovcima i dije-lu srednjoškolaca nastavljen je i ove godine. Športska dvorana OŠ Don Mihovila Pavlinovića postala je središnje mjesto za daljnju distribuciju udžbenika u našoj županiji.

Raspodjelu obavlja trgovina Petica iz Metkovića od čijeg smo vlasnika Tihe Bubala doznali da će u Županiji besplatne udžbenike dobiti 10 945 osnovaca i 2700 srednjoškolaca. Potpuno nove udžbenike dobit će učenici prvih razreda osnovne škole te drugih razreda srednje škole, dok će ostalima biti podijeljeni prošlogodišnji udžbenici, kao i oni koji im nedostaju. Iako u Metković još nisu stigli svi udžbenici, očekivati je da će se to dogoditi do početka nove školske godine.

U SREDNJE ŠKOLE
UPISANO 414
NOVIH UČENIKA

Završeni su popravni ispit i za nekoliko dana škole otvaraju vrata za početak redovite nastave. Čini se da osmaši iz Metkovića i okolice nikad nisu imali veći izbor za nastavak školovanja u metkovskim srednjim školama.

Metkowska gimnazija ove je godine upisala 120 učenika u četiri odjeljenja: jedno matematičkoga, dva jezičkoga i jedno općega smjera.

Srednja škola Metković ponudila je čak deset zanimanja. Najveći interes bio je za četverogodišnja usmjerenja gdje je upisano po jedno odjeljenje računalnih tehničara u strojarstvu i geodetskih tehničara te po dva odjeljenja upravnih referenata i ekonomista.

Od trogodišnjih zanimanja novi srednjoškolci mogli su birati između automehaničara, vozača, vodoinstalatera, prodavača, kuhara i konobara. Ukupno je upisano 294 učenika.

Metkovski vjesnik i www.metkovic.hr pokreću akciju

POMOZIMO MALOJ IVANI KEŠINA

Djevojčica Ivana Kešina rodila se 2001. s teškom degenerativnom moždanom bolesti poznatom kao Pelizaeus-Merzbacherova bolest.

Riječ je o genetskom poremećaju kod kojeg dolazi do gutbitka mijelina u vlaknu živčane stanice bez kojeg one ne mogu normalno funkcionirati ili ne funkcioniraju uopće. Ne postoji potpuno učinkovit lijek protiv bolesti, ali postoji nekoliko metoda pomoću kojih se može usporiti napredovanje bolesti.

Od 9. lipnja ove godine Ivana je zbog pogoršanja stanja otišla na liječenje u privatnu kliniku dr. Maje Roje-Novak u Zagrebu kako bi se podvrgnula procesu integralne neurorehabilitacije. Svaki dan liječenja na toj klinici iznosi 500 kuna, čemu treba pridodati troškove lijekova i boravka nje i njezine majke u Zagrebu. Predviđeno trajanje liječenja je 20 mjeseci, a budući da prvi rezultati daju nadu da bi bolest mogla stagnirati, ovim se putem obraćamo svim svojim čitateljima koji su u mogućnosti, pa makar i skromnim prilogom, pomoći obitelji male Ivane kojoj je, doslovno, svaka kuna dobro došla. Za tu prigodu otvoreni su žiroračuni u Privrednoj banci Zagreb na ime - Ivana Kešina; kunski račun je 2340009-3102648440, a za uplate iz inozemstva devizni račun na ime Alen Kešina s naznakom donacija za Ivanu. IBAN: HR84 2340 0093 2027 1299 8. SWIFT adresa (BIC) Privredne banke Zagreb d.d.: PBZGHR2X.

OD OVE ŠKOLSKE GODINE

GLAZBENA ŠKOLA DJELUJE SAMOSTALNO

Od 1. rujna Osnovna glazbena škola Metković prvi put započinje samostalno djelovati kao javna ustanova na što se čekalo 24 godine. Škola je u Metkoviću započela raditi 1984., kada je u Metkoviću otvoren Područni odjel u okviru Narodnoga sveučilišta Ploče (tada Karđeljevo), a nakon triju godina, Glazbena škola nastavila je rad u okviru OŠ *Stjepana Radića* (tada OŠ *Josip Broz Tito*). Tijekom tih 24 godina nije bilo nekih velikih oscilacija kada je u pitanju broj upisanih učenika i broj stručnih nastavnika. S djecom je radilo četvero nastavnika, a voditelj Škole, od početka njena djelovanja do 2002., bio je Frano Prskalo. Nakon njega za voditelja je izabran Zvonko Knežević, kojega je Županija 2007. imenovala privremenim ravnateljem Osnovne glazbene škole do okončanja njena osnivanja.

Iako smo imali odličnu suradnju s OŠ *Stjepana Radića*, u sklopu koje smo do sada djelovali, inicijativu za osnivanje

samostalne Osnovne glazbene škole pokrenuli smo jer svih tih godina, upravo zbog statusa koji smo imali, nismo vidjeli perspektivu za njeno širenje i razvoj. Tek novostečena samostalnost Glazbene škole daje nam mogućnost proširenja djelatnosti, što se ponajprije odnosi na povećanje broja programa, veći broj učenika i nastavnika te bolje materijalne i prostorne uvjete – rekao nam je Zvonko Knežević.

Da bi Glazbena škola počela djelovati samostalno, trebalo je najprije od Školskog odbora OŠ *Stjepana Radića* zatražiti suglasnost za izdavanjem iz OŠ *Stjepana Radića*. Sljedeći korak bio je pronalaženje osnivača; u ovom slučaju bila je to Dubrovačko-neretvanska županija, koja je temeljitelj i svih osnovnih škola u Županiji. Veliku zaslugu za takvu odluku Županije Knežević pripisuje potpori Grada Metkovića i osobnome zalaganju gradonačelnika Stipe Gabrića. Da bi Odluka o osnivanju bila pravovaljana,

Županija je od Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa zatražila usuglašavanje Odluke o osnivanju sa zakonom, nakon čega je Ministarstvo utvrdilo uvjete za početak rada Škole te izdalo rješenje o početku njena rada. Čitav proces oko osnivanja trajao je oko godinu dana i ovih je dana priveden kraju tako da od 1. rujna Škola započinje samostalno djelovati pod nazivom **Osnovna glazbena škola Metković**.

– Do sada smo imali četiri stalno zaposlena djelatnika, a osnivanjem samostalne ustanove dobili smo odobrenje za još devet novih radnih mjesta pa temeljem toga možemo povećati i broj novoupisanih učenika. Novost je da su nam odobreni programi za glasovir, flautu, klarnet, saksofon, trubu, rog, trombon, tubu i gitaru; što ćemo od toga moći realizirati, ovisi o nastavnom kadru koji nam je trenutno najveći problem. Svi zainteresirani koji se žele upisati u OGŠ mogu to ostvariti u drugome upisnom roku koji će

biti početkom rujna – rekao nam je Knežević.

OGŠ nastaviti će privremeno raditi u prostoru OŠ *Stjepana Radića* i dijelom u Glazbenom domu, a u dogovoru s osnivačem i Gradom očekuje se trajno prostorno rješenje. U dogledno vrijeme u planu je i osnivanje srednje glazbene škole koja bi pokrivala dolinu Neretve i dio Pelješca, a planira se i poboljšanje ponude glazbenih sadržaja u gradu, primjerice organizacije koncerata klasične

glazbe. Kako kaže Knežević, svrha OGŠ nije samo profesionalno usmjeriti nego i obuhvatiti što više djece glazbenim školovanjem. Sutra će oni biti kvalitetni članovi gradskih udruga i zborova te educirana glazbena publika. Oni koji se budu željeli profesionalno baviti glazbom, mogu to nastaviti školovanjem u srednjim glazbenim školama i glazbenim akademijama. Budući da je kadar trenutno jedan od glavnih problema, u Školi ga s vremenom planiraju tražiti među svojim bivšim učenicima, upravo na način na koji to rade glazbene škole u manjim sredinama kao što je i grad Metković.

Bez obzira na nesamostalan status, Škola je i do sada imala uspjeha. Kroz nju je do sada prošlo oko 400 učenika, od toga deset akademski obrazovanih glazbenika, a njih jedanaestero završilo je srednju glazbenu školu.

ZAOBILAZNICA METKOVIĆA TREBALA B

O zaobilaznici Metkovića priča se već nekoliko desetljeća. Proteklo ljetno razdoblje još jednom zorno je pokazalo da se u vezi s prometom kroz središte grada mora napraviti nešto radikalno. Većina građana podupire taj projekt no, kao i drugdje, postoje njegovi osporavatelji.

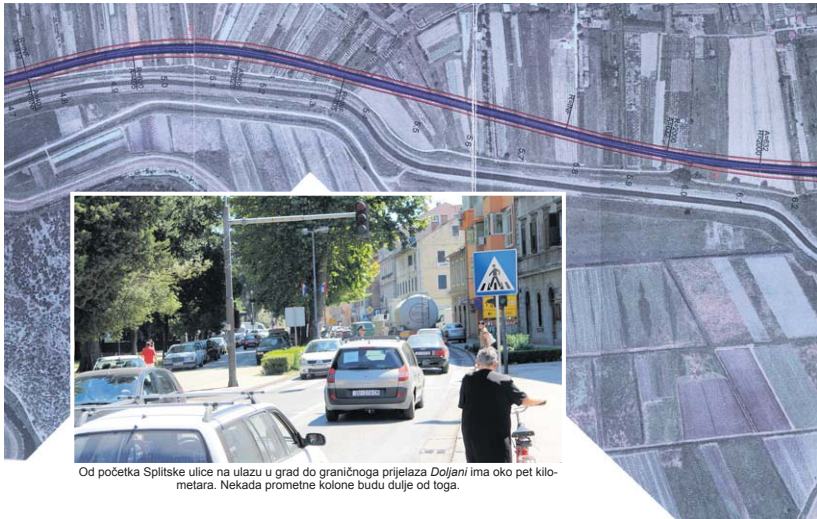

Mjesto na kojem bi se, nakon tunela kroz Predolac, zaobilaznica vijaduktom spustila desno od natapnoga kanala

Činjenica je da je državna cesta D-9, koja se proteže od graničnoga prijelaza u Doljanima (BiH) kroz Metković do Opuzena, iznimno značajna u cestovnoj mreži Hrvatske. Značaj joj daje geografski položaj budući da se spaja na D-8 pa i tako povezuje srednju Bosnu s Jadranskim morem, a na nju se, također, spaja i državna cesta D-62 od Dugopolja preko Šestanovca i Vrgorca do Metkovića. Na cijeloj dionici D-9 ipak je najkritičniji prolaz kroz Metković, i to ne samo u sezonskoj *špici* jer bi se moglo reći kako od 365 dana u godini gužva kroz grad traje barem 300 dana, a kolone se znaju stvarati u dužini od jednoga do desetak kilometara. Zbog velika intenziteta prometa, a male propusne moći te prometnice kroz Met-

ković najkritičniji dio ipak je od TC *Mercator*, ulicama Ivana Gundulića i Stjepana Radića do skretanja prema Lučkome mostu, koji je jedina spona lijeve i desne strane grada. Zastoji su često dugotrajni te dolazi do prometnoga kolapsa. Zbog svega toga već duže vrijeme planira se izgradnja zaobilaznice Metkovića čime bi se taj gorući problem riješio na dulje vremensko razdoblje. Iako sama zaobilaznica neće biti idealno rješenje za svakoga pojedinca, ona bi svakako trebala biti odlično rješenje za većinu stanovnika Metkovića.

Koridor obilaznice definiran je na temelju projektne dokumentacije iz 1971., odnosno projekta koji je izradilo poduzeće *Traser* iz Sarajeva 1986. Početak projektirane dionice

Od početka Splitske ulice na ulazu u grad do graničnoga prijelaza *Doljani* ima oko pet kilometara. Nekada prometne kolone budu dulje od toga.

BI RIJEŠITI PROMETNE GUŽVE U GRADU

je na D-9, oko šest kilometara zapadno od Metkovića, a kraj je spoj na izgrađenu državnu cestu u BiH. Dužina projektirane dionice ukupne je dužine 8,1 km od čega je u RH 7,3 kilometra. U idejnom rješenju predviđene su dvije varijante koje se neznatno razlikuju od planirane trase iz prostorno-planske dokumentacije.

Nakon dugo vremena i nekoliko mogućih pravaca izabrano je jedino moguće rješenje - tunel kroz Predolac, veliki nadvožnjak i trasa zaobilaznice koja će pratiti natapni kanal s unutrašnje strane te se s državnom cestom D-9 ponovno spojati na Kuli Norinskoj kod Inine benzinske crpke. Izrađena je Studija utjecaja na okoliš i nakon provedene javne rasprave, održane u GKS-u Metković, izda-

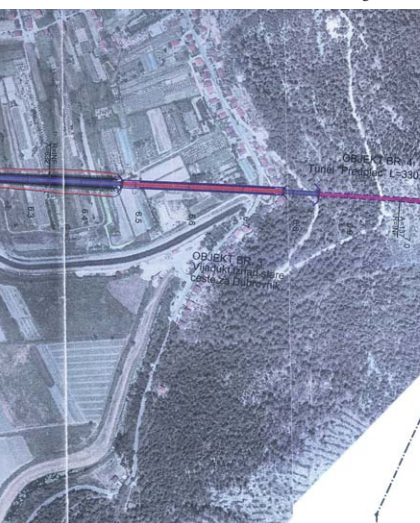
na je lokacijska dozvola. Obavljeni su i sastanci povjerenstava RH i Federacije BiH oko zajedničkoga graničnog prijelaza Doljani i nastavka izgradnje zaobilaznice. U međuvremenu je Vlada RH, na preporuku EU i Europske komisije, iznijela stav kako u tom slučaju ne može biti zajedničkoga graničnog prijelaza te je predviđeno da tzv. Sen-genski granični prijelaz bude na hrvatskoj strani. Zbog toga je došlo do preinaka u projektu, ali je taj posao završen. Hrvatske ceste, koje su nositelj i investitor projekta metkovske zaobilaznice, raspisale su natječaj za glavni projekt i dogovoreno je da izvođač koji je radio projektnu dokumentaciju napravi i elaborat o izvlaštenju. Kada to bude gotovo, traži se građevinska dozvola, nakon čega inve-

stitor treba raspisati natječaj za izvođača radova.

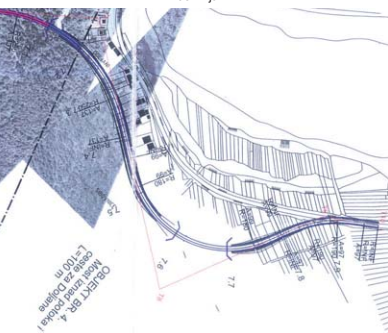
Činjenica je da će se izgradnjom zaobilaznice Metkovića i prenamjenom zemljišta izgubiti oko 20 hektara poljoprivrednoga zemljišta, što govori o iznimno visokoj investiciji u poboljšanje cestovne komunikacije na području doline Neretve, osobito stoga što je zemljište vrlo ograničen resurs na ovom području. Osim zadiranja u vrijedno poljoprivredno zemljište, trasa zaobilaznice prema BiH završava tunelom kroz brdo Predolac koje je proglašeno Park šumom pa će se izgradnjom ceste izgubiti i 0,41 ha šuma i šumskoga

zemljišta, a problem su i rijetke te zaštićene vrste flore i faune na što često apeliraju ekološke udruge i pojedinci.

Jedni protivnici projekta smatraju da je trasa zaobilaznice krivo odabrana, a drugi da će grad njom izgradnjom ostati u slijepoj ulici. Ipak, bez obzira na razloge za i protiv, projekt metkovske zaobilaznice izdigao se na državnu razinu, o čemu svjedoči koalicijski sporazum između HSS-a i HDZ-a u kojemu je zaobilaznica Metkovića navedena kao dio koalicijskog ugovora, a prema nekim najavama već sljedeće godine trebala bi ući u Državni proračun.

Prometna gužva glavnom ulicom često blokira ostale gradske ulice i raskrižja

FRA FILIP MIMICA

KAKO SAM POSTAO SVEĆENIK

Fra Filipe, dobro došli u Metković i župu Sv. Ilije! Možda je najbolje da se na početku predstavite.

Rodio sam se ne tako davne 1982. u splitskoj bolnici Firule kao prvo dijete Dražana i Smilje Mimice, rođ. Vukman, ali je izu mene, u relativno kratku vremenu, na svijet došlo još četvero braće i dvije sestre. Na žalost, brat Frano nije bio živ kad se rodio pa je u obitelji ostalo nas šestero djece. Živjeli smo s majkom, ocem i bakom u malom stanciću pokraj Gradskih vrata u Omišu. Sada, iz ove perspektive, nije mi baš jasno kako smo svi stali u dvosoban stan, no ne sjećam se da nam je ikada bilo tjesno.

Kakvo je bilo djetinjstvo budućega svećenika?

Igra na ulici, ovdje pod igrom, uglavnom, mislim na dječake koje su ratovale jedne protiv drugih. Škola i crkva bile su jedini „potrošači“ mog dječjega vremena koje je prolazilo u bezbrižnosti, osim u nekoliko navrata početkom devedesetih kada smo bježali u sklonište, iako Omiš nikada nije bio napadnut. Godine 1993. preselili smo u omiško naselje Borak, u dvokatnicu koju smo napravili i otada, budući da ni-

Povod ovom intervjuu nije samo to da je u metkovsku župu Sv. Ilije došao novi svećenik nego i da se radi o mladom svećeniku koji je u Metković došao izravno nakon Mlade mise. Činilo nam se to dobrom temom za razgovor s fra Filipom Mimicom, svećenikom i mladim čovjekom.

smo imali automobila, nabijali prilično dobru kondiciju pješačeći uzbrdo i nizbrdo do škole i crkve. Ta nova kuća činila nam se toliko velika da smo jednu prostoriju, koja tada još nije bila uređena, pretvorili u malu dvoranu u kojoj smo „jedan za jedan“ igrali nogomet.

I, kako je član „dječakačkih banda“ osjetio Poziv?

Možda će se čitatelji malo razočarati jer nije bilo nikakve spektakularne Objave. Ja sam, jednostavno, od kada znam za sebe, želio biti svećenik. Jedino ako pod Objavom ne smatramo silnu ljubav prema Bogu i čovjeku.

Netko je, ipak, trebao upaliti tu iskr.

U Omišu je u vrijeme moga djetinjstva djelovao tada mlad svećenik don Vinko Sanader, koji je u međuvremenu bio na službi u Opuzenu, a sada u Solinu. On je oko sebe okupljao djecu i mlade svih uzrasta i mislim da sam upravo u njemu vidio nekakvu iskru vlastita poziva tako da sam dugo vremena na pitanje što želim biti kada odrastem, odgovarao da želim biti don Vinko. Većina mojih prijatelja mislila je da se šalim jer sam stvarno bio u samome vrhu lokalnih banda, ali Bog moje

riječ nije shvatio kao šalu, tako da kasnije nisam imao izbora.

Ipak, riječ je o ranoj dječjačkoj dobi. Jeste li imali kakvu alternativu?

Ne sjećam se da sam u razdoblju osnovne škole imao ikakvih dvojba i kriza u odabiru svoga zvanja, osim u jednom trenutku. Naime, možda se već pitao, ako sam želio biti don Vinko, kako to da sada nisam don Filip, nego fra Filip? Pa, malo je nedostajalo da budem don Filip, možda na službi u Sv. Nikole na Preku. Koncem sedmoga razreda otišao sam u Njemačku kod svog ujaka fra Marinka Vukmana. Tamo sam upoznao svoga drugoga „don Vinka“, fra Ivana Gurgu, te odlučio otići u frate. Kada sad o tome razmišljam, shvaćam da nijednom od njih dvojice zapravo nisam do do znanja koliko su ulogu odigrali na mome životnom putu pa bih im ovim putem zahvalio, preporučivši ih, dragi Metković, u vaše molitve.

velikom dijelom zaslužni što sam postao svećenik franjevac.

I što onda četrnaestogodišnjak treba napraviti? Kako se prijaviti za buduću svećeničku poziv?

Nema neke velike procedure. Najprije se treba javiti župniku koji napiše svoje mišljenje ravnatelju sjemeništa. Nakon toga slijedi osobni susret s ravnateljem i razgovor u kojemu on jednostavno pita za motive dolaska u sjemenište te vašu očekivanja od sjemeništa i škole. Ako vas prime u sjemenište, automatski ste primljeni i u gimnaziju.

I tako ste otišli u obilježni Sinj u Franjevačku klasičnu gimnaziju.

Da, prva u nizu, nazovimo ih tako, mojih redovničkih skala bila je Franjevačka klasična gimnazija u Sinju. Nije se previše razlikovala od drugih gimnazija, osim što smo imali četiri sata latinskoga jezika i dva sata grčkoga jezika tijekom svih četiriju godina. Kako su i latinski

Zajednička fotografija iz novicijata na Visovcu

Znači, odluka je bila čvrsta. Kako je na Vašu odluku reagirala obitelj?

Obitelj me u svemu podržavala. Bili su presretni i preponosni od prvoga dana moga odlaska od kuće u Sinj pa do Mlade mise. Mislim da su i oni

i grčki mrtvi jezici, u stvarnosti ih se uči i polaže kao matematiku ili fiziku; engleski i njemački, koje smo također učili, ponešto govorim, a od latinskoga i grčkoga pamtim samo neke izreke, deklinacije, ... pamtim formule i jednadžbe, što je za-

pravo uzbuđljivo, s obzirom da matematiku i fiziku volim. No, gimnazija je bila samo jedan dio sinjske epizode. Naime, svi momci koji su se odlučili za svećenstvo, te četiri godine živjeli su u sjemeništu, ustanovi za odgoj i obrazovanje svećeničkih kandidata. Kada čovjek živi četiri godine s nekim, dijeleći s njim i dobro i zlo, kada jede s nekim i boravi u istoj sobi, kada uči u istoj prostoriji, tada se među ljudima, pogotovo u toj dobi, stvara neka posebna povezanost. Sada mogu reći da sam, makar je otada prošlo osam godina, još uvijek vrlo dobar prijatelj sa svima njima, mada su neki od njih izabrali drukčije zvanje od moga.

Mi iz vanjskoga svijeta ne znamo gotovo ništa o razmišljanju mlada čovjeka koji se nađe u takvoj specifičnoj situaciji.

Pa, normalno je da se već u sjemeništu javljaju i prve krize zvanja: čovjek se počne zaljubljuvati u tim godinama, a s druge strane, kao i svaki adolescent, misli da je najpametniji na svijetu pa se zatekne u ozbiljnu preispitivanju svoga odabira. Uistinu sam zahvalan Bogu što nisam imao snage napustiti sjemenište pola godine prije mature jer sam nekako računao da ću izdržati još malo pa onda odoh. Naravno, nakon mature nije mi palo na pamet otići. Tada sam, kao nikada prije, želio obuci franjevački habit.

I kada ste prvi put obukli habit?

To sam učinio u rujnu 2000. kada sam stupio nogom na otocić Visovca i započeo svoj novicijat. Tih godinu dana, mogu slobodno reći, bili su „najfranjevačkiji“ u mome dosadašnjem životu. Mislim, u onome klasičnom poimanju franjevaštva: molitva, kontemplacija, fizički rad i učenje o povijesti Reda i Provincije. Franjevačka karizma zajedništva i ljubavi prema stvorenomu, u novicijatu se mogla najdublje živjeti. Polaganjem prvih privremenih

zavjeta siromaštva, čistoće i poslušnosti završio sam novicijat i pun ideala franjevačkog života zajedno s dvojicom kolega, fra Mijom i fra Čirom, pješke posjetio nekoliko naših samostana u tjedan dana. Nešto takvo više nisam ponovili iako nam je tih tjedan dana bilo među boljima u životu.

Nakon Visovca slijedi fakultet?

Iz sadašnje perspektive, šest godina Teološkoga fakulteta u Splitu prošlo je u sekundi. Moram priznati da, bez obzira što se ponekad činilo dosadnim, barem neki kolegiji, teologija me „natjerala“ da svoju duhovnu dimenziju ne zadovoljim samo izgovaranjem naučenih molitava, već da sebi kao za-datak ozbiljno postavim svakodnevni duhovni rast. Studij teologije bio je poput dobra vina koje ugodno društvo čini još ugodnijim. Ima tu još nešto što me učinilo boljim čovjekom. Naime, trebao sam odslužiti vojni rok, ali kako sam bio „presmotan“ za nošenje oružja (što se ne bi očekivalo od bivšega člana dječje bande), da ne bi tkođog nastradao, odlučio sam se na civilnu službu u Centru „Juraj Bonačić“. To je ustanova za brigu o osobama s mentalnom retardacijom. Tu sam naučio da čovjeku za osmijeh nije potrebno biti zdrav ili pametan te da čovjek nikada nije prestar za igru i da jedan zagrljaj može biti dovoljan za rješenje većine životnih problema.

Tako ste završili Fakultet i oduštile „vojsku“. Trebalo je još obaviti i „pripravnički“ koji Vas je doveo u Metković. Kakvi su prvi dojmovi?

U Metković sam stigao s Došašćem prošle godine. Tada sam bio netom zaredenika čin i zbog još nekih obveza na Fakultetu u Sv. Iliji sam bio samo vikendom te malo duže za Božić i Uskrs. No, to razdoblje bilo je i više nego dovoljno da me Metković oduševljuje. Nigdje, naime, nisam na blagoslovu obitelji doživio da preko 90% obitelji bude na

okupu sa spremnom svijedom, vodom i križem te Svetim pis-mom. To u Omišu, gdje sam kao ministrant sa svećenikom hodao u blagoslovu, nisam doživio. Tijekom tih pola godine dakonata nisam znao hoću li ostati u Metkoviću kao župni vikar nakon svećeničkog ređenja, ali sam se zbog potencijala župe, ipak, nadao tomu jer uistinu je izazov raditi negdje gdje se može toliko toga napraviti. Na-

dam se da ću barem malo pripomoći da naša župa, jer stvarno je već osjećam svojom, bude više Božja. Nije mi se bilo teško naviknuti ovdje jer me Metković malo podsjeća na Omiš; ima rijeku i most, brda, more je blizu, a ljeti na ulazu, baš kao i u Omišu, bude velika gužva na cesti. Iznenadilo me, ipak, što nisam vidio ni čuo nijednoga komarca jer sam mislio da ovdje sve vrvi od njih.

Cijeli Metković je do 1969. pripadao franjevačkoj župi Sv. Ilije nakon čega se, zbog prevelika broja vjernika, na desnoj strani osniva župa Sv. Nikole Biskupa o kojoj skrbe dijecezanski svećenici. U čemu se razlikuju franjevci od dijecezanskih svećenika?

Izvana se razlika vidi najprije po odjeći. Fratar, kao vlastito odijelo, nosi habit, a dijecezanski svećenik reverendu i košulju s kolarom. Franjevci polažu redovničke zavjete siromaštva, posluš-

Svećani zavjete zaključuju se vlastoručnim potpisom u knjizi s imenima svih franjevaca Provincije Presvetog Otkupitelja koja se vodi od prve polovice 18. st.

nosti i čistoće (najprije privremene koji traju godinu dana) te ih tijekom nekoliko godina redovito obnavljaju. Na kraju polažu svećane zavjete koji vrijede cijeli život. Redovnički zavjeti zajednički su svim redovnicima i redovnicama: franjevcima, dominikancima, benediktincima, služavkama Maloga Isusa, sestrama milosrdnicama... Školovanje je identično i za jedne i za druge svećenike, kao i ređenje za dakona i prezbitera (svećenika), s tom razlikom da u samom obredu ređenja dijecezanski svećenik obćava poštovanje i poslušnost vlastitome biskupu koji ga zareduje, a franjevac bilo kojemu biskupu na čijem teritoriju živi i djeluje u pastoralu. Dakle, ako je franjevac župnik ili župni vikar, kao u slučaju naše župe, onda smo odgovorili i vlastitomu provincijalu i splitsko-makarskom nadbiskupu jer djelujemo na prostoru njegove nadbiskupije. No, ako franjevac nije niti župnik niti župni vikar niti obnaša ikakvu pastoralnu službu, odgovoran je samo provincijalu. Dijecezanski svećenik uvijek je odgovoran biskupu koji ga je zaredio.

Namjerno sam spomenuo službu župnoga vikara koja je u narodu poznatija kao kapelanska služba. U kanonskom pravu postoji razlika: župni vikar je župnikov pomoćnik s ovlastima koje kao vikar ima na teritoriju određene župe. Kapelan, pak, ima ovlaštenja župnika, ali ne na određenom teritoriju, već nad određenom vjerničkom skupinom, kao npr. bolnički kapelan koji je župnik ljudima koji se nalaze u bolnici ili vojni kapelan, koji je župnik vojnicima u nekoj postrojbici.

SVETI ROKO OKUPIO BOROVČANE

Crkva u Borovcima posvećena je sv. Nikoli, no Borovčani naročito štiju sv. Roka i Gospu od Zdravlja. Ove godine 16. kolovoza, na Svetoga Roka, u Borovcima je bilo živo. Prvi put su se organizirano okupili oni koji su rođeni u Borovcima ili su potomci stanovnika toga kraja.

Većići, Majčinovac, Nugal, Solarevina, Šipčine i Vratar skup su borovačkih zaselaka nadomak Metkovića. Kraj nekada gusto naseljen danas je raseljen, mahom u Metković, no nemali broj ih se raspršio širom svijeta. Nedavno osnovana Udruga *Uzor* na prošloga Svetoga Roka organizirala je prvo

veliko okupljanje Borovčana i svih onih koje srce veže uz Borovce. Uz Potok se okupilo njih nekoliko stotina, taj put u veselju jer se veća okupljanja u novije vrijeme događaju, na žalost, uglavnom pri tužnim prigodama ispraćaja na posljednji počinak.

Skup je službeno otvorio taj-

nik Udruge Pero Jerković koji je, ne krijući zadovoljstvo velikim odzivom, sve pozvao da se u još boljem raspoloženju nađu i sljedećih godina. Nakon njega okupljenima se obratio prof. Ilija Manenica kojega, uza sveučilišnu karijeru u Zadru, sve više privlači rodni Nugal. Zanimljivo je bilo promatrati po-

znata i nepoznata lica, redovito nasmijana i opuštena, kao da su na kakvu domjenku priredenu za diplomatski zbor.

Organizacija je bila besprijejkorna. Osim roštilja i raznih pića bilo je i kolača koje su mnoge Borovčanke ispekle za tu prigodu. Lero je dovukao razglas neumorno ga opskrbljujući domaćom glazbom. Šećem među okupljenima i nailazim na rodake koji mi otkrivaju da se moj šukundjed Grgo prije 150 godina iz Borovaca doselio u Metković. Znači, nisam tu samo u ulozu izvjestitelja.

Približava se noć i treba natrag prema Metkoviću. Vozeći se uskom asfaltiranom cestom još uvijek čujem Lerin domoljubni razglas. Možda cestu ni ne treba širiti. Onome tko iz civilizacije bježi u Borovce nije do utrke. Ovakvo, svakom malo staneš, propustiš koje vozilo, otvoriš prozor i razmijeniš nekoliko riječi... Što li nam se dogodi kad se dohvatimo metkovskoga asfalta? Veće grado-ve neću ni spominjati.

Kip sv. Roka u crkvi sv. Nikole u Borovcima

VELIKA DIJASPORA

Smatra se da oko tisuću Metkovki i Metkovaca svoje podrijetlo vuče iz Borovaca. Poput mnogih mjesta oko Metkovića i Borovci su asfaltiran put i struju dobili prekasno pa su naselja većinom napuštena. Grijech je to struktura iz vremena kada smo se dijelili na *radnike, seljake i poštenu inteligenciju*. Seljak, kao relativno neovisan, bio je opasan za sustav pa ga se trebalo što bezbolnije protjerati s djedovine. To *humano preseljenje* obavljalo se sustavnim zanemarivanjem sela i privlačenjem ljudi

na rad u nekom od metkovskih poduzeća. Malo sretniji dobili bi stan, a ostali kakav *kredit* za podizanje obiteljske kuće. Oni hrabriji i poduzetniji nalazili su načina, najprije ilegalno, a potom i legalno otići preko granice u koju europsku ili prekomorsku zemlju. Nije to samo borovačka priča. To je priča iz Hrvatske.

Metkovac Pero Krstičević, po ocu Borovčanin, a po majci Vidonjac, već 40 godina živi u Njemačkoj gdje je zaslužio mirovinu. Prije je u rodni kraj dolazio rijetko – politički razlozi – kaže nam i nada se da će ubuduće doći na svakoga

Svetoga Roka.

Marko Čarapina rođen je u Australiji, ali se kao šestogodišnjak s obitelji vratio u Borovce gdje su živjeli do njegove šesnaeste godine, čega se s nostalgijom sjeća. No, tadašnje stanje u Borovcima bez puta i elektrike ponovno ga je prije dvadesetak godina prisililo vratiti se u Australiju. U rodni kraj dolazi svakih nekoliko godina i kaže da mu je ovo peti posjet, drugi baš za Svetoga Roka. Poput ostalih, oduševljen je inicijativom Udruge *Uzor* i kaže da nikada nije prestao razmišljati o povratku.

Mirko Alimić Mića, predsjednik Udruge: „Ovo je prvo organiziranje okupljanje Borovčana na inicijativu Udruge *Uzor* koja je osnovana početkom 2008. sa svrhom revitaliziranja Borovca, a i organiziranja ovakvih druženja. Skup Borovčana, kao što je ovaj, trebao bi postati tradicionalan na Svetoga Roka, tj. za vikend oko Svetoga Roka da bi što više ljudi moglo doći. Mnogi Borovčani, osim po Hrvatskoj, danas žive širom svijeta i vjerujem da će svoje godišnje odmore moći uskladiti s našim budućim okupljanjima u Borovcima. Nedavno smo pokrenuli svoju internet-sku stranicu www.borovci.com preko koje nas svi Borovčani diljem svijeta mogu kontaktirati i dati svoj pridonos u akcijama koje pokrećemo. Zahvaljujemo našoj županiji i Gradu Metkoviću na financijskoj potpori te osobno županici Bučonić i gradonačelniku Gabriću što su našli vremena i došli u Borovce na današnji dan.“

KRIŽNI PUT

Tijekom korizme svake godine mnogi vjernici idu u Borovce na Križni put što od Potočka uzbrdo vijuga do Sv. Nikole, koliko se zna, najstarije crkve u neretvanskome kraju. Gotovo sve postaje Križnoga puta već su uređene prilozima vjernika,

a do sljedeće korizme sve će biti dovršene. Naročito je dojmiva procesija na Veliki petak u kojoj sudjeluje mnoštvo svijeta, ne samo Borovčana nego i vjernika iz Metkovića i okolnih mjesta. Crkva je prije nekoliko godina u cijelosti restaurirana, a Udruga *Uzor* pokrenula je inicijativu za izgradnju mrtvačnice.

AUTO KUĆA JERKOVIĆ d.o.o.

Metković

Zrinskih i Frankopana 94

tel.: 020 685 713

020 685 410

SANDERO

već od 55.555 kn

Ovlašteni koncesionar za vozila

RENAULT i DACIA

PRODAJA I SEVIS

XI. MARATON LAĐA NA NERETVI

'MATIČANI' NADJAČALI NERETVANE

STAŠEVICA ODNIJELA V

Prvi put veliki Domagojev štit otišao je „izvan“ doline Neretve. Odnijeli su ga Staševčani koji žive uz rječicu Maticu, koja je nekada zimi stvarala najveće hrvatsko jezero.

Desetci tisuća gledatelja duž obiju obala Neretve pratilo je XI. maraton lađa koji se druge kolovoške subote veslao od Metkovića do Ploča pod visokim pokroviteljstvom predsjednika RH Stjepana Mesića. Među 33 lađarskim ekipama našle su se i tri iz Metkovića, dvije iz Vida i jedna iz Pruda. To su *Metkovke*, jedina ženska posada, debitant *Crni put*, *Sveti Nikola*, *Domagojevi gusari* seniori i juniori te posada *Pruda*.

Mimohod lađa s Male rive predvodili su Dubrovački trombunjeri kojima su se pridružile kuburaške

udruge Maruševac i Humna Sutli. Nakon intonirane himne, okupljene je pozdravio izaslanik predsjednika Mesića, kapetan bojnoga broda Predrag Stipanović i kapetan povijesne falkuše Ante Božanić. Zbog velika broja pratećih brodova start je nešto kasnio no, nakon zajedničkoga plotuna Dubrovačkih trombunjera te kuburaških udruga Maruševca i Huma na Sutli, Neretvu je zapjenilo 330 vesala. Trka nikada nije bila tako neizvjesna, ali sve je iznenadila posada Staševice koja je nakon niza peripetija prva uspjela ući u Crnu rijeku i time osigurati prvo mjesto. Ništa manje zadovoljni nisu bili ni Baćinci koji su drugi put uspjeli osvojiti srebrnu medalju i mali štit u trajno vlasništvo. *Strašni Rogotinjani* morali su priznati da ovaj put postoje bolji od njih. Oni su opet uzeli

svoj mali štit, no vidjelo se da im je drago zbog uspjeha Staševčana. Zanimljivo je da sve tri pobjedničke ekipe ovaj put dolaze s područja grada Ploča. Četvrti su došli Donjani donji, a ekipa Čeljeva iznenadila je petim mjestom.

Od metkovskih ekipa *Sveti Nikola* bio je 23., a *Crni put* 26. Na neki način razočarala je prva posada *Domagojevih gusara* koja je zauzela, za njih nisko, 14. mjesto. Njihovi juniori bili su 30., a *Prud* 27. Hrabrim *Metkovkama* uspjeh je već i to što su izveslale cijelu stazu i došle predzadnje. Zadnje mjesto za sebe uvijek rezervira pločanska *Torcida* koja potom pripremi veliku bakljadu u Pločanskom zaljevu.

Da ovo nije izborna godina vidjelo se i po tome što na Maratonu nije sve vrvjelo političarima. Na zapovjednom brodu *Pala-gruza* uz izaslanika pred-

sjednika Mesića, kapetana bojnoga broda Predraga Stipanovića i predsjednice Organizacijskoga odbora županice Mire Bučonić, najviši gost bio je predsjednik Hrvatskoga sabora Luka Bebić. Među stranačkim posadama uočljiva je bila nazočnost SDP-ove skupine okupljene oko simpatičnoga Ljube Jurčića i dobro raspoložene Ingrid Antičević-Marinović.

Što se tiče organizacije, ponovno su uočeni propusti, kako u natjecateljskom dijelu, tako i u popratnim stvarima. Ponovno su brodovi (bez kojih se sav taj *šušur* na Neretvi ne bi mogao zamisliti) stvarali probleme natjecateljima. Naročito su smetala manja plovila koja su bezobrazno ulazila među same ladare. Izgleda da ni uzdužna podjela Neretve plutućima nije napravljena kako treba. Sve to veslačima je otežavalo natjecanje. Po-

VELIKI ŠTIT

novno je došlo do nesporeda pri ukrcaju novinara na zapovjedni brod jer su zaštitari ili dobili krivu informaciju ili su je krivo protumačili. Ili nakon ukrcavanja na *Palagružu* zaštitari nikoga ne puštaju na glavnu palubu pa su se predsjednik Sabora i nekoćina drugih na njoj našli u potpunoj izolaciji, što je netko u jednom trenutku shvatio pa je na palubu pripušten i običan puk skupa s novinarima. Problema je bilo i u Pločama. Suci nisu zabilježili vrijeme dolazaka ekipa na cilj, a ni pod velikim šatorom, gdje su svi natjecatelji trebali imati zajedničku večeru, malo što je *štimalo*. Navodno, hranu koja je došla nije imao tko preuzeti ni rasporediti.

Već dugo očito je da Maraton lađa organizacijskim potrebama nadrašta lokalne okvire, iskustva i znanja, a dok se s vremenom takva iskustva i znanja ne

steknu, treba angažirati profesionalce koji takvo što mogu obaviti, pa ako nešto ne bude *štimalo* onda se mogu poduzeti i financijske sankcije, inače će se iz godine u godinu ponavljati manji ili veći propusti što će štetiti Maratonu.

Pobjednička momčad *Stiševica* s gradonačelnikom Ploča Antom Karamatićem, kapetanom bojnog broda Predragom Stipanovićem i županicom Mirom Bučonić.

XI. MARATON LAĐA NA NERETVI

Dubrovački trombunjeri u vrsti pred mimohod lađara.

Mlada ekipa Crnoga puta iz Metkovića debitant je na Maratonu.

Ekipa Svetoga Nikole iz Metkovića.

Kapetan bojnoga broda Predrag Stipanović odaje počast himni.

Lađari veslaju brzinom od oko 180 metara u minuti.

Kod veletržnice izdvaja se vodeća skupina.

Komin na čelu, ostali ga prate ni za dužinu parića.

Borba za što bolju poziciju niz riječnu maticu.

XI. MARATON LAĐA NA NERETVI

Knez Domagoj mačem motivira veslače.

Kuljani pozdravljaju lađare.

Gradonačelnik Stipo Gabrić s gostima na pramcu Delfina.

Veselo je i na krmi.

Županica Mira Buconić i Predrag Stipanović na Palagruži.

Predsjednik Sabora RH Luka Bebić sa suprugom i gostima.

Ležerna ekipa SDP-a s dr. Nelom Sršen.

Sustiže nas i drugi metkovski brod.

XI. MARATON LAĐA NA NERETVI

Mnoštvo svijeta pozdravlja lađare s opuzenske rive.

Konvoj pratećih brodova plovi prema Kominu.

Domagojevi gusari iz Vida već zaostaju.

Trupa i lađa koje su predstavljale Hrvatsku u Brestu.

Pločanska Torcida dolazi posljednja nakon čega priređuje bakljadu.

Bačinci slave kao da su osvojili prvo mjesto.

Rogotinjani su se ovaj put morali zadovoljiti trećim mjestom.

Metkovke, jedina ženska posada, došle su predzadnje.

XI. MARATON LAĐA NA NERETVI

Luka Bebić, predsjednik Sabora RH: „Ova manifestacija pridonosi upoznavanju tradicije Neretvana i postaje sve značajnije natjecanje u Hrvatskoj, pa i šire, sudeći prema interesu ekipa koje se žele natjecati. Osobno bih navijao za pobjedu lađara iz svojih Desana, ali kako Desne nemaju ekipu, navijam da pobjedi najbolji jer teško se opredijeliti samo za jednu ekipu, budući da imam rodbinu u skoro svakome neretvanskom mjestu. Mislim da bi političari i svi poznati koji dolaze na Maraton trebali opušteno uživati u svemu ovome i družiti se bez neke velike pompe, formalnih i protokolarnih ograda.“

Nikola Kužić, predstavnik Staševice: „Na samome startu nismo krenuli najbolje jer nam je dosta ekipa smetalo. U jednom trenutku izbijen nam je paric pa smo pali na 12.-13. mjesto, ali smo se uspjeli vratiti u utrku. U Opuzen smo ušli prvi, prestigavši ekipu Rogotina s kojom smo se izmjenjivali na čelnoj poziciji. I dok smo mi u Opuzenu mijenjali posadu, promijenili smo šestoricu veslača, nekoliko nas je ekipa preteklo. Ipak, dobrom taktikom i novom snagom dokazali smo da smo najbolji. Očekuje nas organizacija Noći pobjednika gore u Staševici i bit će to najbolja proslava koja se do sada dogodila.“

Nikica Družijanić, predstavnik Bačine: „Ove godine promijenili smo način vježbanja te smo nakon dva mjeseca vježbanja na Bačinskim jezerima izašli na more i na Neretvu, što nam je svakako puno pomoglo u osvajanju drugoga mjesta ove godine. Do sada to nismo radili te bismo se u susretu s valovima i riječnim strujama izgubili. Ovo je prvi Maraton u kojemu je bilo desetak izjednačenih ekipa i koji nije završio na velikoj pjaci u Metkoviću. Pobjednicima čestitam, a možda već sljedeće godine Veliki štit kneza Domagoja završi u našim rukama.“

Joško Jerković, predstavnik Rogotina: „Hvala Bogu i ove smo godine zadržali razinu kvalitete i uzeli jednu od medalja. Uspjeh je da smo u svim proteklom maratonima bili na pobjedničkom postolju, i to: šest puta prvi, jedanput drugi i tri puta treći. Što se utrke tiče, sve je bilo regularno, ali kada smo uspjeli izaći iz gužve, problem su nam ponovno bili turistički brodovi, odnosno nalijevanje vode u lađu. Taktika Staševice u držanju lijeve strane i mimi-rije vode pokazala se dobrom za pobjedu.“

Marko Marušić, predsjednik Udruge lađara: „Najprije bih čestitao svim lađarima na silnu naporu te im se ispričao zbog pojedinih propusta. Ovogodišnji Maraton u mnogočemu je bio organizirani u natjecateljskom smislu. Dodatnu kvalitetu dala mu je i pobjeda Staševice, koja je pokazala da ne postoje mjesta rezervirana za pobjednike. To će sljedećih godina zasigurno povećati interes natjecatelja jer se pokazalo da se jedino kvalitetnim radom dolazi do rezultata. Propusta je bilo u organizaciji popratnih događanja i to moramo ozbiljno proanalizirati te utvrditi slabe karike. Na sljedećoj Skupštini Udruge svoj mandat predsjednika staviti ću na raspolaganje, ali i inzistirati da se točno utvrdi tko svoj dio posla nije odradio kako treba. Možda je dobra ideja da se u organizaciju Maratona uključe i profesionalci, budući da moramo održati visoku razinu organizacije koja bi privukla i nove sponzore bez kojih bi Maraton bilo nemoguće organizirati.“

POGLED NA MOST PRED START POSLJEDNJIH 7 GODINA

2002.

2003.

2004.

2005.

2006.

2007.

2008.

LAĐA I TRUPA

Festival mora i mornara održava se u francuskoj Brestu svake četvrte godine i okuplja brodograditelje i mornare iz cijeloga svijeta. Neki ga zovu i Morskim olimpijskim igrama jer se tamo, zaista, ima što vidjeti; na jednome mjestu nađu se najneobičnija plovila i mornarske odore, sve to najčešće popraćeno nacionalnim kuhinjama, folklorom i glazbom. Među brojnom hrvatskom ekspedicijom početkom srpnja tamo se našla i Udruga lađara Neretve koja se predstavila neretvanskom lađom i trupom.

Dio luke u kojemu je bila smještena hrvatska ekspedicija. U pozadini izviruje ruski gorostas bark Kruzenštern

Hrvatski predstavnici okupili su se oko projekta *Hrvatska na Atlantiku – Brest, 2008.* čijeg su se pokroviteljstva prihvatili Predsjednik Republike Hrvatske i Vlada Republike Hrvatske na čelu s Ivom Sanaderom. Zvijezda hrvatske flote bila je, svakako, gajeta *fal-*

kuša zbog koje je Hrvatska na Izložbi dobila status *specijalno počašćena gosta*, no, zapažen nastup imala je i naša trupa i lađa, koja je živi fosil, spona sa starohrvatskim *kondurama* koje su gotovo identične libumskim *serilijama* iz vremena nekoliko stoljeća prije Krista.

Naši su u Brestu prikazali tradicionalne načine plovidbe lađom: *paricanjem* i *idrom*, dok se za planirano *lančanje* nije moglo naći dovoljno slobodna mjesta uz dokove brestovske luke. Demonstrirali su i plovidbu na suvremen način kakvim se koriste lađari na Maratonu.

Tu bi se uz lađu gotovo uvijek našla i trupa, vjerojatno jedno od najmanjih plovila viđenih tih dana u Brestu.

Zamolili smo predsjednika Udruge lađara Marka Marušića iz Vida da nam kaže nešto o svojim dojmovima iz Bresta pa je tako nastala ova reportaža.

NA ATLANTIKU

Hrvatsku ekspediciju u Brestu predstavljali su: gajeta falkuša *Comeza-Lisboa*, brace-*ra Gospa od Mora* Udruge *Dupinov san* iz Zagreba, lađa i trupa Udruge lađara Neretve, leut *Slobodna Dalmacija* u vlasništvu *Slobodne Dalmacije*, betinska gajeta *Kurnatarica* Udruge *Latinsko idro* iz Murtera, *Condura croatica* Sveučilišta u Zadru, batana *Fiamita Kuće o batani* iz Rovinja, hvarska gajeta *Mociguzica* Darka Šoše iz Hvara, viški guc *Pol oriha* Tonke Alujević i Alena Krstulovića iz Visa i falkuša *Molo* Kulturne ustanove *Ars halieutica* iz Komiže.

Za hrvatsku ekspediciju u Brestu napravljeno je *Hrvatsko selo* na čijem je ulazu bio velik *Standardar* s našom trobojnicom. Doprmljeni su dijelovi zidova

Radionica za izradu brodskih modela

ribarskih alata, tkanje i pletenje čipke te organizirana Dječja radionica za izradbu papirnatih i glinenih brodskih modela. U priručnoj kuhinji dvaput dnevno, u velikim količinama, pripremani su jadranski speci-

dio rezerviran je za Ratnu luku; a Festival se održavao s druge strane koji služi komercijalnoj svrsi. Tamo je u svakom trenutku bilo smješteno oko dvije tisuće plovlia, a na cijeloj smoti bilo je oko tri tisuće. Uz doko-ve, gdje su bili vezani brodovi koji su sudjelovali na Festivalu, u svakom trenutku od otvaranja u 10 sati pa do zatvaranja iza ponoći, nalazilo se barem 10 tisuća ljudi, a tijekom Festivala se taj broj penjao i do 100 tisuća. Posebna priča je razlika između plime i oseke (sedam metara!) pa su svi brodovi bili vezani uz pontone da bi pratili promjene morske razine, tj. da bi im posade mogle pristupiti.

Marko Marušić, predsjednik Udruge lađara Neretve: „Smisao svega je u tome da je lađa prije mjesec i pol izašla na Atlantik! To je povijesna činjenica.

Bilo nam je teško izdvojiti petnaestero ljudi koji bi zastupali cijelu dolinu Neretve. Bilo je puno kandidata, a mi smo se odlučili dolinu Neretve podijeliti na manje dijelove pa neka ljudi iz tih krajeva izaberu svoga predstavnika. Naravno, lađarske momčadi u jerku priprema za Maraton nisu mogle dati svoje natjecatelje. Na kraju su u Brest išli ljudi u najboljim godinama – od 30 do 60 godina iz svakoga kraja doline pa smo u Brestu nastupili kao Neretvani, odnosno kao dio Hrvatske ekspedicije.“

Dolinu Neretve predstavljali su: Slave Vlahović, Ivan Burić, Miljenko Čupić, Ivica Šunjić Pela, Ivica Nikolac Koce, Jurica Katić, Marin Petković, Goran Kovač, Valerio Jerković, Stipan Parmac, Goran Vuinac, Nikola Bartulović, Izvor Škubolja, Marko Marušić. Vođa puta bio je Pavo Jerković, a poseban gost Thierry Paul

Montažne kućice-štandovi u Hrvatskome selu

od umjetna kamena, čime su izrađene stilizirane kamene kućice (Štandovi) u kojima su se posjetiteljima nudili različiti turistički materijali, autohtone hrvatske gastronomске *delicije* s okusom mora, najraznovrsniji suvenir i sl. U pet radionica prezentirana je gradnja drvenoga broda, izrada i krpanje ribarske mreže, izrada *vrše* i drugih

jaliteti koji su u obližnjem restoranu iz hrvatska vina nudeni posjetiteljima. U šatoru veličine 300 m² montirana je velika pozornica na kojoj su se tijekom cijeloga dana i večeri odvijali kulturno-zabavni programi.

Luka u Brestu ogromna je, dugačka oko četiri kilometra, a u najširem dijelu do lukobrana više od kilometra. Jugozapadni

Dio izložbe na ušću riječice Penfeld uz Château de Brest

Neretvanska ekipa u jednoj od odora uvijek je bila prepoznatljiva po *kockastim* motivima

Vesla u zraku

Prezentacija izradbe neretvanske trupe

Jedan dan je za njima, treba sabrati dojmove

Originalan način skretanja pozornosti - trupa je služila i kao zaštita od kiše i sunca

- pozdrav predsjedniku RH Stjepanu Mesiću

Predsjedniku je uručen tradicionalan neretvanski suvenir

Oseka

Moćne zidine i kule brestovskoga kaštela

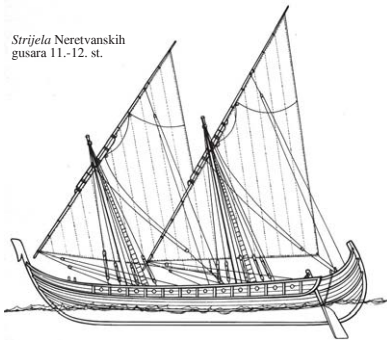
Pontoni, učvršćeni uza stupove zabijene u morsko dno, rješavaju problem plime i oseke

U sljedećem broju: KAKO SU LAĐA I TRUPA IZAŠLE NA ATLANTIK

NERETVANSKI GUSARI U OBRA

U novije doba, naročito nakon podizanja spomenika Domagojevim strijelcima u Vidu kod Metkovića te nakon organiziranja Maratona lađa na Neretvi između Metkovića i Ploča, izbili su u prvi plan Neretvanski gusari. O njima i njihovoj ulozi u obrani Neretvanske Kneževine i hrvatskoga Jadrana znade se, na žalost, vrlo malo. Ponajviše se govori o njihovoj hrabrosti, u borbi s Mlečanima na moru u obrani Kneževine i hrvatskoga Jadrana.

Strijela Neretvanskih gusara 11.-12. st.

DR. IVAN JURIC

Prve vijesti o gusarskim podvizima Neretvanskih gusara donose mletački povjesničari. Iz tih podataka doznaje se da su Neretvani počeli gusariti odmah nakon doseljenja Hrvata. Tako Pavao Dakon, mletački kroničar (IX. st.) spominje prve gusarske akcije Hrvata i Neretvana već godine 642. Spominje ih kao pirate što ne odgovara istini jer su Hrvati i Neretvani gusarenjem branili svoje kneževine od raznih osvajača, posebice Mlečana. Ubrzo su nakon doseljenja na obale Jadrana razvili brodogradnju koristeći se vještinom obrade drveta donesenu iz domovine te rimskim i ilirskim pomorskim iskustvom. Vojnički i gospodarski razlozi natjerali su ih da vrlo brzo shva-

ta važnost mora i plovidbe.

Od sredine 7. do početka 9. stoljeća došlo je do stagnacije gusarskih aktivnosti Neretvana i Hrvata zbog prodora Franaka na Jadran. U to doba Hrvatska nije bila jedinstvena država. Uz more su se nalazile dvije hrvatske kneževine: Dalmatinska Hrvatska i Neretvanska Kneževina.

Početkom 9. stoljeća ponovno se pojačavaju gusarske akcije Neretvana i Hrvata čije su lađe ugrožavale plovidbu mletačkim brodovima i brodovima dalmatinskih gradova. Stoga su Mlečani bili prisiljeni zaštititi svoje brodovlje pa je mletački dužd Petar Trandenik (836.-864.) pokušao uništiti hrvatsku i neretvansku mornaricu. To mu, međutim, nije uspjelo pa je morao sklopiti mir s hrvatskim knezom Mislavom i neretvan-

skim knezom Družakom godine 839. Mir je potrajao kratko jer već iduće godine dolazi do sukoba dužda Trandenika i Neretvana kod srednjodalmatinskih otoka u kome je Trandenik bio ponovno poražen. Ta je bitka potvrdila nadmoć Hrvata i Neretvana nad Mlečanima koji su nakon toga ugovorima i plaćanjem godišnjega danka osiguravali plovidbu uz hrvatsku obalu.

Sredinom 9. stoljeća u Jadran počinju prodirati Saraceni pljačkajući mletačke i druge brodove. Na obalama Jadrana zauzeli su nekoliko gradova, među kojima i Bari, dok su Hrvati i Neretvani uspješno obranili svoje kneževine.

Mlečani su ponovno sredinom šezdesetih godina 9. stoljeća pokušali slomiti moć hrvatskoga kneza Domagoja (864.-876.), baš kada je on 871., uz pomoć hrabrih Neretvanskih gusara, pomagao franačkom caru Ludoviku osloboditi Bari od Saracena.

Dok su Neretvani pomagali Domagoju zauzeti Bari bizantske je brodovlje na kratko opustošilo i pokorilo Neretvane. Međutim, Domagoj se, uz pomoć Neretvana, snažnim gusarskim prepadom uspio osloboditi bizantske vlasti. Zbog značajne pobjede pri zauzimanju Barija papa Ivan VIII. (872.-882.) nazvao je Domagoja „slavnim knezom“. Budući da je Mlečanima zadavao snažne udarce on ga je nazvao „najgorim knezom“, a Hrvate „najgorim narodom“.

Knezu Domagoju također pripada velika zasluga što je u višegodišnjim borbama oslobodio Hrvatsku od franačke vlasti. Naslijedio ga je knez Zdeslav (878. – 879.) s kojim su Mlečani uticali mir obvezavši se plaćati godišnji danak za slobodnu plovidbu Jadranom. Taj mirovni ugovor pošti-

Pod pojmom gusarstvo podrazumijevaju se oružani sukobi na moru u kojima gusari napadaju i plijene strano brodovlje ili drugu neprijateljsku imovinu na moru, radi odmazde ili ovlaštenog sprečavanja plovidbe, kao odgovor na protupravne akte druge države.

Gusarstvo na Jadranu, bilo da se radi o gusarskim ratovima, otimanju brodova, o razbojničkim napadima i pljački, javlja se u prapovijesno doba i traje sve do Napoleonskih ratova početkom 19. stoljeća.

vao je i hrvatski knez Branimir (879. – 892.), ali ne i Neretvani koji su i dalje izvodili gusarske akcije na mletačke brodove. Na to su Mlečani odgovorili napadom na Neretvane godine 887. i to u dva pokušaja predvođeni duždom Petrom Candianom I. U drugom pokušaju u bitici kod Makarske 18. rujna 887. poginuo je Petar Candiano I. Pogibija mletačkoga dužda s u borbi s Neretvanima smatra se najvećim poznatim uspjehom Neretvanskih gusara u prvim stoljećima srednjega vijeka. To se dogodilo u vrijeme kada Mlečani i Neretvani, premda

vi kao Dan hrvatske ratne mornarice.

U znak sjećanja na pobjedu Neretvana nad Mlečanima 18. rujna 887. taj nadnevak u današnjoj se Hrvatskoj slavi kao Dan hrvatske ratne mornarice.

su bili pod vlašću Bizanta, nastupaju kao samostalan faktor na Jadranu oslobađajući se tudiške vlasti i sami odlučuju o svojoj sudbini. To je za Neretvane imalo golemo značenje jer su svojim oružjem stekli

RANI HRVATSKOGA JADRANA

Otkrivanje spomenika Domagojevi strijelci akad. kipara Stjepana Skoke

prevlast na svom dijelu Jadrana. Nakon bitke kod Makarske Neretvani i Hrvati dominirali su Jadranom gotovo jedno stoljeće.

U povijesti gusarstva na Jadranu poznati su Neretvanski gusari koji su dobili ime po Neretvanskoj Kneževini, pomorskoj državi, jednoj od hrvatskih kneževina koja se prostirala između rijeka Cetine i Neretve te na otoke Brač, Hvar, Korčulu i Mljet kao i na obližnju Zagoru. Važnija naselja u Kneževini bila su Mokron (Makarska), Ostrok (Zaostrog) i Labinetza (Gradac). Vladari Kneževine zvali su se judex (sudac) princeps ili dex (knez ili vojvoda).

Za vrijeme dinastijskih sukoba u Hrvatskoj ponovno je oživjelo gusarenje Neretvana na Jadranu. Mlečani su godine 946., tko zna po koji put, pokušali suzbiti Neretvane. Kad im to nije uspjelo sklopili su ponovno s Neretvanima ugovor kojim su se obvezali plaćati godišnji danak za slobodnu plovidbu. Od tada pa do kraja desetoga stoljeća prestale su njihove gusarske akcije. Kada su Mlečani prestali Neretvanima plaćati danak godine 996. oni su obnovili gusarske akcije.

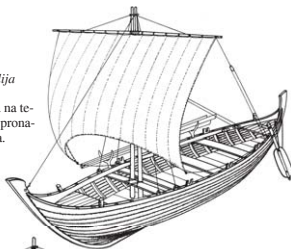
Nakon smrti hrvatskoga kralja Držislava (969.- 997.) došlo je do dinastijskih borba što su Mlečani vješto iskoristili i godine 1000. pokorili Hrvate i Neretvane. Tako su se oslobodili Neretvanskih gusara.

U 11. stoljeću, za vladavine hrvatskoga kralja Petra Krešimira IV., Hrvatska je ponovno postala velika pomorska sila. Hrvatskoj je pripojena Neretvanska kneževina. Krešimir je godine 1069. mogao izjaviti da preuzima svoju vlast na našem dalmatinskom moru. Nakon njegove smrti godine 1074. i za vladavine kralja Zvonimira, prodrla je na Jadran normanska flota. U dinastijskim sukobima nakon njegove smrti Hrvatska je prestala biti pomorska sila na Jadranu.

Na kraju se može zaključiti to da je gusarstvo Neretvana na Jadranu ipak imalo vojno-političko značenje. To je bio oblik narodnoga otpora protiv svakoga hrvatskoga neprijatelja na Jadranu. Cesto je bilo povod izbijanju međunarodnih sukoba koji su završavali sklapanjem međunarodnih ugovora. Hrvati su gusarenjem, koje se ipak razlikovalo od piraterije, čuvali svoje obale i pravo na more. U tim su borbama podnijeli su ogromne žrtve.

SRODNICI NERETVANSKE LAĐE

Liburnska *serilija*
3.-2. st. pr. Kr.
Rekonstrukcija na temelju ostataka pronađenih kod Nina.

Starohrvatska *kondura*
9.-11. st.

Rekonstrukcija na temelju hidroarheoloških istraživanja kod Nina.

Gajeta *falkuša*
16.-20. st.

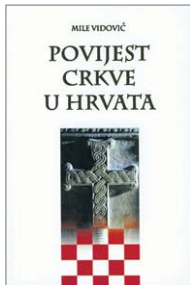
Izvor:
Kozličić, Mithad
Hrvatsko brodomstvo,
Split - Zagreb 1993.

U Donjem Poneretavlju s koljena na koljeno prenosi se predaja da su Neretvanski gusari bili stanovnici Donjega Poneretavlja koji su svojim lađama iz neretvanskih močvara napadali Mlečane nanoseći im velike gubitke. Ide se, čak, tako daleko da su Domagoja proglasili neretvanskim knezom, premda je on bio knez Dalmatinske Hrvatske. Pri tome se zaboravlja činjenica da su Neretvanski gusari bili isto tako gusari makarskoga i omiškoga primorja kao i otoka koji su se nalazili u sastavu Neretvanske Kneževine.

NAGRAĐENA KNJIGA

OGRANKU MH METKOVIĆ NAGRADA 'IVAN KUKULJEVIĆ SAKCINSKI'

Uglednu nagradu, koju Matica hrvatska dodjeljuje od 1996., ove godine dobila je knjiga don Mile Vidovića kojoj je suizdavač metkovski Ogranak Matice hrvatske.

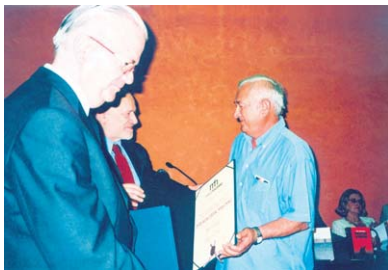

Nedavno su u Zagrebu dodijeljene nagrade Matice hrvatske za 2007., a jedan od dobitnika je i Ogranak Matice hrvatske Metković. To priznanje Ogranak je dobio kao suizdavač knjige „Povijest Crkve u Hrvata“ dr. don Mile Vidovića, koja je u prosinucu prošle godine predstavljena u Metkoviću.

Knjiga je osvojila nagradu Ivan Kukuljević Sakcinski, a dodjeljuje se za najbolje djelo

koje je objavio neki ogranak Matice hrvatske. Prvo izdanje knjige tiskano je 1996. (iste godine utemeljena je spomenuta nagrada), a nakon dobrih kritika i rasprodanih 1500 primjeraka, na nagovor Ratka Krstičevića, dopredsjednika Ogranka Matice hrvatske Metković, don Mile se odlučio knjigu dopuniti i tiskati drugo izdanje. Tako drugo izdanje ima 80 stranica više te na 700 stranica opisuje djelovanje i utjecaj Crkve na događanja u hrvatskoj povijesti.

Prema don Vidovićevim riječima knjiga je plod njegova višegodišnjega profesorskog rada na Teološko-katehetskom institutu Teologije u Splitu, gdje predaje opću i nacionalnu crkvenu povijest. Suočen s nedostatkom prikladna priručnika koji pruža cjelovit pregled hrvatske crkvene povijesti, studentima je pripremao potrebne materijale kako bi im na taj način olakšao studij i kako bi im ti materijali ostali kao priručnik potreban u njihovu budućem katehetskom radu.

Knjiga je prema tematskim cjelinama podijeljena na šest dijelova. Prvi dio obrađuje naše krajeve prije doseljenja Hrvata. U drugome dijelu govori se o povijesnom putu Hrvata od Irana do nove domovine na Jadranu. Treći dio knjige govori o početcima Crkve u Hrvata i njezinu razvoju do gubitka hrvatske državne samostalnosti krajem XI. st. Četvrti dio obrađuje prostor današnjih biskupija u Republici Hrvatskoj u vremenu do kraja XIX. stoljeća. Peti dio knjige sadrži povijest Crkve u Bosni, Hercegovini i Crnoj Gori. Šesti dio govori o Crkvi u Hrvata u XX. stoljeću pa sve do najnovijih političkih promjena kada su stvorene samostalne i suverene države, Republika

Hrvatska i Republika Bosna i Hercegovina.

U dodatku knjiga donosi pregled redovničkih zajednica nastalih od polovine prošloga stoljeća do danas, popis papa, hrvatskih biskupija i biskupa te mnoge druge korisne sustavno posložene informacije.

Dopredsjednik Ogranka Matice Hrvatske Metković Ratko Krstičević kazao je da je ponosan što je od oko 130 Matičinih ogranka, koliko ih ima u svijetu, baš metkovski Ogranak dobio to vrijedno priznanje, što je poticaj za buduću rad. Zahvalio se Gradu Metkoviću za odličnu suradnju, pomoć i potporu bez koje Ogranak ne bi mogao ostvarivati svoje kulturne projekte.

NAKON ŠTO JE OTKAZAN KONCERT THOMPSON U METKOVIĆU 20. RUJNA

Metkovski koncert Marka Perkovića Thompsona, što je bio najavljen za 30. kolovoza, otkazan je na zahtjev organizatora neumsko-ga koncerta. Objašnjenje je da u nekoliko dana na maloj udaljenosti ne mogu biti dva koncerta.

Kako je u Metkoviću i okolici za Thompsonov koncert vladao velik interes, organizator koncerta, Grad Metković, uspio je zakazati novi termin 20. rujna. Zbog bojazni da bi moglo biti kiše, koncert neće biti na otvorenome nego u Gradskoj športskoj dvorani.

ZATVARASE

METKOVSKO KULTURNO LJETO

U četvrtak, 28. kolovoza, kada ovaj broj Metkovskoga vjesnika već bude u tisku, u Galeriji Gradskog kulturnog središta bit će otvorena izložba grafika akademskoga slikara Fadila Vejzovića. Izložba, u organizaciji Galerije Brestan iz Splita i GKS-a Metković bit će otvorena u 20 sati.

Time će se i službeno označiti kraj ovogodišnjeg Metkovskoga kulturnoga ljeta koje je započelo 27. lipnja festivalom pjevača amatera Glas Neretve. Tijekom dvaju mjeseci na ljetnoj pozor-

nici izvođen je raznovrstan program koji je metkovska publika, u većini slučajeva, dobro prihvatila, što se moglo vidjeti po posjećenosti.

Kulturno ljetu obogatio je i program što ga je u Vidu organizirao Arheološki muzej Narona pa se zaista može reći da su ljubitelji kulture ovoga ljeta došli na svoje. Jedino bi bilo dobro da dvije spomenute ustanove sljedeće godine bolje koordiniraju kreiranje programa, kako se ne bi dogodilo da se događanja vremenom preklapaju.

NOGOMETAŠIMA ZAPOČELO PRVENSTVO

Neriješeno protiv Zagore

Pod vodstvom novog trenera Nina Šešelja NK Neretva je u utakmici 1. kola III.

HNL – jug na domaćem terenu odigrala 0:0 protiv NK Zagore iz Unešića. Tijekom utakmice gosti su bili kudikamo bolji i opasniji te su imali puno više prilika za pogodak, dok su domaći imali samo jednu šansu koju nije realizirao Brečić. Unešićani su prošlu sezonu završili na drugom mjestu i čini se da su zadržali kvalitete. S druge strane, poprilično bljedom izdanju Neretve uzrok se može naći u činjenici da je u prvom sastavu pred domaćom publikom prvi put nastupilo šest mladih igrača. Ipak, kako

je u pitanju tek prvo kolo, u rukovodstvu NK Neretve nisu u potpunosti nezadovoljni jer se nadaju dizanju forme u nastavku sezone. Među igračima treba istaknuti veterana Igora Sršena koji je bio najbolji igrač utakmice. U sljedećem kolu Neretva igra u gostima protiv NK Hrvace iz Hrvaca, a treneru Šešelju na raspolaganju su: Zoran Bubalo, Maksim Točić, Denis Bezer, Damir Jakić, Josip Šiljeg, Tomislav Čerlek, Dragan Brečić, Đuro Šutalo, Igor Sršen, Neven Majić, Lukaša Veraja, Boris Galov, Mario Gujinović, Domagoj Kuran, Toni Kuran, Nikola Bulum, Marko Popović, Ivan Suton, Drago Jelavić, Tomislav Dodig, Darko Glavan, Cvitan Čuž, David Buljubašić, Ante Volarević, Goran Galov i junior Ivan Bubalo.

Odigrana tri kola II. HNL – jug za kadete i juniore

Natjecanja u II. HNL – jug, započeli su kadeti i juniori NK Neretve. Kadeti su do sada odigrali tri kola. U prvom su kod kuće snage odmjerili s vršnjacima iz splitskog Hajduka koji je bio bolji nadigravši ih rezultatom 4:1. U drugom kolu, na gostovanju u Otoku kod Sinja, poraženi su od NK OSK rezultatom 1:0. U trećem kolu, odigranom u 24. kolovoza na domaćem terenu, napokon su

došli do prvih bodova savladavši NK Primorac iz Stobreča rezultatom 5:0.

Kako se NK Hajduk ne natječe u II. HNL – jug za juniore, metkovski juniori su u prvom kolu bili slobodni, a natjecanje su otvorili u Otoku protiv NK OSK odigravši 1:1, dok su kod kuće u trećem kolu rezultatom 4:1 izgubili od vršnjaka iz NK Primorac.

PREDSTAVLJAMO MNK "KILLERSI"

Malonogometni klub Killersi 2001. osnovali su juniori i navijači NK Neretva. Klub je član malonogometne lige grada Metkovića, a u prošloj sezoni osvajač je trofeja Fair play. Pred novu sezonu, koja počinje 15. rujna, klub je pojačan s tri nova igrača pa se nadaju boljem plasmanu. Zanimljivo je da dres MNK Killersi s brojem 9 i svojim imenom i prezimenom nosi županica Mira Bučonić, počasna predsjednica kluba.

BRUNO
PETKOVIĆ

Svojedobni uspjesi Igora Štimca, a u novije vrijeme i Darija Srne motivacija su mnogim mladim talentiranim metkovskim nogometašima. Jedan od njih je i Bruno Petković koji će u rujnu napuniti 14 godina i kojemu je NK Dinamo iz Zagreba nedavno ponudio stipendijski ugovor.

Bruno je u Zagrebu već godinu dana, gdje je nastavio školovanje, a u Dinamu je u standardnoj postavbi među dječacima svoga uzrasta. Više puta je igrao i za selekciju Zagrebačkog nogometnoga saveza. Ovo ljeto proveo je u Tuheljskim Toplicama u kampu hrvatske reprezentacije U-14.

montaling d.o.o.

Proizvodnja betona i veleprodaja građevinskog materijala

- BETONSKI ČELIK
- OPEKARSKI PROIZVODI

- PROIZVODNJA BETONA
- DRVNA GRAĐA

nexe
GRUPA

Uvijek u društvu najboljih!

dostava na Vašu adresu!

VAŽNIJI TELEFONSKI BROJEVI

Arheološki muzej Naron 687 149

Autobusni kolodvor 060 365 365

Centar za socijalnu skrb 690 999

Dom zdravlja - pogledati desno

Državna geodet. uprava 681 844

Državni inspektorat 686 665

Državno pravobranitelj. 681 003

FINA 681 554

Gimnazija 681 344

Gradsko

Poglavarstvo 681 020

Gospodarstvo 681 866

Kulturno središte 681 903

Gradska

Knjižnica 681 715

Sportska dvorana 681 060

Hotel

Naron 681 444

MB 681 812

Metković 684 396

Hrvatska

Elektroprivreda 468 800

Pošta OJ Metković 681 358

PU Vid 687 322

Radiotelevizija 690 296

Hrvatske

Šume d.o.o. 681 330

Željeznice - kolodvor 685 393

Hrvatski

Crveni križ 681 610

Zavod za mirov. osig. 681 796

Zavod za poljopr. s. sl. 680 434

Zavod za zapošljavanje 681 011

Zavod za zdrav. osig. 681 233

Lučka kapetanija 681 681

Ljekarna

Draženićev, ljekarna I 681 295

ljekarna II 686 344

Kusić-Palaversa 681 606

Komunalno poduzeće 685 342

Matica hrvatska 681 724

Matični ured 690 087

Ministarstvo financija

Carinarnica 681 998

Porezna uprava 681 962

Općinski sud 684 900

Općinsko državno odv. 681 322

Osnovna škola

Don M. Pavlinovića 686 098

Područna škola Prud 687 280

Područna škola Vid 687 418

Stjepana Radića 681 621

Polijska postaja 444 222

Prekršajni sud 681 087

Srednja škola 681 088

Tehnički pregled vozila 681 304

Veterinarska ambulanta

Dr. Milan Kralj 681 277

Ili Med Veterina d.o.o. 686 776

Županija dubrovačko-neretvanska

Ispostava Metković 681 155

Vodopr. ispostava 681 655

Župni ured

Sv. Ilije 681 818

Sv. Nikole 686 018

Gospođ. od Snijega Vid 687 392

POLICIJA 92

VATROGASCI 93

HITNA 94

DOM ZDRAVLJA METKOVIĆ

Uprava: 681 644 / 681 184

fax: 680 188

radno vrijeme: 7,00 – 15,00

(od ponedjeljka do petka)

Rodilište: 681 769

Hemodijaliza: 680 288

Hitna: 681 548

RTG i UZV kabinet: 690 027

Specijalistička ambulanta

radno vrijeme: 7,00 – 15,00

upisi pacijenata: 8,00 – 10,00

Liječnici iz Dubrovnika: 680 255

Ordinacije obiteljske medicine

radno vrijeme: 7,00 – 15,00

neparnim nadnevima poslijepodne

dr. Mira Jurković - 680 257

dr. Ana Bajo - 680 383

dr. Hrvoje Bočak - 683 602

dr. Sanja Milošević - 680 242

neparnim nadnevima jutro

parnim nadnevima poslijepodne

dr. Viktorija Domić

dr. Sonja Barać

dr. Dina Mustapić - 680 080

dr. Jadranka Prusac - 683 603

radnim danom od 8 do 16

dr. Nada Sušnjak - 681 468

Spec. pedijatrijska ordinacija

parnim nadnevima jutro

neparnim nadnevima poslijepodne

dr. Vladimir Krmek - 680 011

neparnim nadnevima jutro

parnim nadnevima poslijepodne

dr. Rasema Bubica - 680 120

Stomatološka ordinacija

parnim nadnevima jutro

neparnim nadnevima poslijepodne

dr. Mirjana Ilić

dr. Janja Volarević - 683 423

dr. Ilija Marušić

neparnim nadnevima jutro

parnim nadnevima poslijepodne

dr. Zdenka Markotić

dr. Željanka Jerković - 683 351

ponedjeljak i utorak poslijepodne

srijeda, četvrtak i petak jutro:

dr. Srećko Jeramuz

srijeda i petak jutro

pon. utorak i četvrtak poslijepodne:

dr. Mirjana Marević,

spec. ortodontica

Medicinsko-biokem. laboratorij

Mira Kevo, dipl. inž. - 680 277

Spec. ginekološka ordinacija

utorak i četvrtak poslijepodne

ponedjeljak, srijeda i petak jutro

dr. Ahmet Bubica

utorak i četvrtak jutro

pon. srijeda i petak poslijepodne

dr. Živko Matuško - 683 584

Spec. pulmološka ordinacija:

ponedjeljak, srijeda i petak jutro

utorak i četvrtak poslijepodne

dr. Darka Volarević - 681 271

Spec. internistička ordinacija:

utorak, četvrtak i petak jutro

ponedjeljak i srijeda poslijepodne

dr. Anda M. Tošić - 680 263

Zavod za javno zdravstvo

dr. Asja Palinić-Cvitanović,

spec. školske medicine - 681 979

Higijensko-epidemiol. služba

dr. Miljenko Ljubić,

spec. epidemiolog - 680 299

PRIVATNE ORDINACIJE

radnim danom od 8 do 16

Poliklinika Bušić - 681 400

dr. Gradimir Čolić - 681 741

dr. Dubravka Bošnjak - 680 400

DOMAĆE LINIJE

Polazak autobusa iz Metkovića za:

ZAGREB

Split - autocesta

6,00, 8,40, 13,15 (I. VI. - 15. IX.), 20,40, 21,10, 22,40

preko Splita i Zadra 7,30, 18,10

preko Splita i Knina 19,45

preko Gospića na autocestu 23,30

VUKOVAR

preko Mostara i Osijeka 18,45

SPLIT

5,15, 6,00, 7,30, 8,40, 10,40, 13,10 (od I. VI. do 15. IX.),

13,45, 16,15, 18,10, 19,45, 20,40, 21,10, 22,40, 23,30

DUBROVNIK

4,20, 5,20, 6,15, 7,15, 7,50, 8,10, 11,45 (3. VII. - 15. X.),

13,30, 14,45, 15,15, 16,00, 17,45, 19,00, 23,15 (15. VI.

- 15. IX.)

IMOTSKI 15,40

AUTOBUSNI KOLODVOR METKOVIĆ

tel.: 060 365 365 (iz inozemstva +385 20 680 074)

Dolazak autobusa u Metković iz:

ZAGREB

4,20, 5,20, 5,30, 6,10, 7,10, 7,45, 16,00, 21,45,

23,15 (I. VI. - 15. IX.)

iz Varaždina 8,00

iz Zadra 4,20, 18,50

VUKOVAR

preko Osijeka 8,00

SPLIT

4,20, 5,20, 7,45, 11,35, 12,30, 13,30, 14,45,

15,40, 16,00, 17,45, 18,45, 21,45,

23,15 (I. VI. - 15. IX.)

DUBROVNIK

7,30, 8,30, 10,45, 14,25, 15,40, 18,00, 18,45,

19,40, 20,40, 22,40, 23,30

IMOTSKI 15,15

MEĐUNAROD

Polazak autobusa iz

SARAJEVO

9,30 (15. 6. - 06. 9.),

18,40 (Tuzla), 22,30

BEOGRAD 19,45

MOSTAR

5,45, 6,30, 6,50,

14,00, 18,40, 19,45,

ULCINJ 8,00

STUTTART 6,45 (n

FRANKFURT 6,45 (p

NIŠ 19,25

ZENICA 17,25

PROGRAM:

27. lipnja, petak

Ljetno kazalište u 21,00
GLAS NERETVE 2008.

28. lipnja, subota

Galerija GKS-a u 20,00
Izložba slika – F. JURIČIĆ

7. srpnja, ponedjeljak

Ljetno kazalište u 21,00
Kazališna predstava «Zagrebački orkestar» - HISTRIONI

10. srpnja, četvrtak

Galerija GKS-a u 20,00
Promocija knjige «Hoću znati, hoću vjerovati: molit' se i raditi» - vlač. Stjepan Gnjec

11. srpnja, petak

Ljetno kazalište u 21,00
Koncert – GORAN KARAN

17. srpnja, četvrtak

Ljetno kazalište u 21,00
Kazališna predstava «Zbrka» - EPILOG teatar

18. srpnja, petak

Trg dr. Franje Tuđmana u 21,00
Koncert – JOLE

19. srpnja, subota

Trg dr. Franje Tuđmana u 21,00
Koncert – MILO HRNIĆ

19. srpnja, subota

Galerija u 19,30
Izložba slika – G. ŽUVELA

24. srpnja, četvrtak

**Rezervacije na tel.
(020) 681 903**

Ljetno kazalište u 21,00
Humanitarni koncert za Udrugu osoba s invaliditetom «Priatelj» iz Metkovića

29. srpnja, utorak

Ljetno kazalište u 21,00
Kazališna predstava «Rogonje» - Teatar GAVRAN

2. kolovoza, subota

Ljetno kazalište u 21,00
Koncert – NENO BELAN

7. kolovoza, četvrtak

Ljetno kazalište u 21,00
Kazališna predstava «Ženikovi jadi» - Kazalište POZOR

7. kolovoza, četvrtak

GKS u 21,00
Promocija knjige «Odjek Neretve» ENERIKE BIJAČ

9. kolovoza, subota

Lučki most u 17,00
MARATON LADA – start

13. kolovoza, srijeda

Ljetno kazalište u 21,00
Koncert klapa «Neretvani» i «Slavuji kala»

16. kolovoza, subota

Ljetno kazalište u 21,00
Koncert – DANIJELA

28. kolovoza, četvrtak

Galerija GKS-a u 20,00
Izložba – F. VEJZOVIĆ

arheološki muzej NARONA

KONCERT

16. kolovoza
Afion Zagreb (etno)

IZLOŽBE

19. srpnja Irena Baković-Marušić
2. kolovoza Tanja Ravlić
17. kolovoza Kristina Restović
30. kolovoza «Izložba u boji»

Vjesnik

Izdavač:
GRADSKO KULTURNO
SREDIŠTE METKOVIĆ

Za izdavača:
NATAŠA VUČKOVIĆ

Glavni urednik:
IVICA PULJAN

GSM:
098 198 73 11

e-mail:
vjesnik@metkovic.hr

URL:
www.metkovic.hr/vjesnik

Naklada:
4000 kom

Tisak:
TISKARA ZAGREB d.o.o.

ONE LINIJE

Metkovića za:

9,40, 12,30, 13,50,
(15. VI. - 6. IX.)

9,50, 11,30, 12,30,
22,30 (15. VI. - 6. IX.)

edjelja

etak)

Dolazak autobusa u Metković iz:

SARAJEVO

11,20, 12,15, 14,20

MOSTAR

8,00, 10,40, 11,40, 13,15, 14,40,
17,30, 19,15

BEOGRAD 12,15

ULCINI 18,45

STUTTGART 14,00 (subota)

FRANKFURT 14,00 (ponedjeljak)

NIŠ 9,00

ZENICA 13,30

ŽELJEZNIČKI KOLODVOR METKOVIĆ

DOLAZAK I ODLAZAK VLAKOVA

relacija	Metković		vrsta	zadnja postaja
	dolazak	odlazak		
Metković-Ploče		5,20	putnički	Ploče 5,43
Ploče-Zagreb	6,23	6,35	brzi	Zagreb 19,47
Ploče-Metković	6,38		putnički	
Metković-Ploče		7,15	putnički	Ploče 7,38
Sarajevo-Ploče	10,07	10,22	brzi	Ploče 10,41
Ploče-Metković	13,10		putnički	
Metković-Ploče		13,25	putnički	Ploče 13,48
Ploče-Metković	14,33		putnički	
Ploče-Sarajevo	17,18	17,34	brzi	Sarajevo 20,59
Metković-Ploče		17,27	putnički	Ploče 17,50
Ploče-Metković	18,33		putnički	
Metković-Ploče		18,50	putnički	Ploče 19,13
Zagreb-Ploče	21,44	21,57	brzi	Ploče 22,06

ZADNJA, ALI NE I POSLJEDNJA

oko 1970.

2008.